

SÖKAREN

NR 3

1981

LÖSNUMMERPRIS 8:00 inkl. moms



Världsförbättraren, mångidealisten Roland von Malmberg porträtteras. (Foto Rein Vålme.) I övrigt om paradigmbegreppet, ateism i Amerika, Alvin Lawsons UFO-studier, sömn, astrologi, alternativrörelser, ny temadag i Storkyrkan.

ROLAND VON MALMBORG

en originell idealist

Positivhalare, trubadur, världsmedborgare, fredsarbetare, miljökämpe, vegetarian...

Text SM

Foto REIN VÄLME

Jorden är min hembygd
Var mänska hör till min familj
Naturen är min öppna kyrka
Fördjupad insikt ger mig kraft.

Men,
Kosmos är mitt fosterland
Allt liv min stora släkt
All evighet min samtid är
Och kärlek det som framåt bär.

För helhet
är min religion.

(R v M)

Positivhalare är nuförtiden sällsyn-
ta inslag i stadsbilden. Men ibland
har man i Stockholm kunnat upple-
va en originell sådan, Roland von
Malmberg.

Veva ett positiv skulle nog vem
som helst kunna göra. Men Roland
är en allkonstnär. Han har bemödat
sig om helhetsintrycket genom att
söka fram "dåtida" kläder och rek-
visita. Han sjunger till positivmelo-
dierna, dramatiserar samtidigt in-
nehållet genom marionetter och
mimning, dansar runt, får publiken
att sjunga med i en fredssång, filo-
soferar mellan visorna om miljö, u-
land och mänskliga rättigheter i öst
och väst.

Orgelpiporna spelar genom att
luft och en hålremsa vevas fram.
Han har experimenterat så att han
själv kunnat skära ut flera melo-
dier. Det har tagit tio timmar per
vers, berättar han. En vers spelas
upp på en halv minut . . .

I Stockholms telefonkatalog står
han som "globalist", och världs-
medborgaren Roland sjunger på
ungefär 50 olika språk. När han är
ute på somrarna lyssnar många
från andra länder, och då sjunger
han gärna någon visa på deras mo-
dersmål.

Till skillnad från de flesta musi-
ker idag har han, som gatuartist, di-
rekt kontakt med sin publik. Han
kan knyta an till deras intressen el-
ler kulturfär och få ett samspel.
Ett barn kan få hitta på vad en
framtidssers skall handla om.

Ibland lockar han någon främling
att sjunga från sitt eget land. En
gång började en 84-årig man sjunga
gamla visor om Stockholm, visor
som kanske inte finns nedtecknade.
En av dessa har Roland nu matat in
i positivet.

Men gatuartist tilläts inte upp-
träda fritt och spontant i Stock-
holm. Så då och då blir färgklicken
Roland von Malmberg iväggad av
polisen. Kanske två poliser av tre
låter honom vara ifred. Men han
har någon gång blivit bortkörd från
varje plats han provat utom fram-
för Kulturhuset.

Det krävs av gatuartist att de
söker tillstånd hos polisen ett par
veckor före ett framträdande (un-
dantag: Göteborg). När någon mot
förmodan får tillstånd, kostar det 50
kronor – och det förutsätts att han
ej samlar in pengar . . . Men, säger
Roland, förutsättningen för att
uppträda på stan är ju flera sam-
manfallande faktorer: vackert vä-
der, fri tid, strålende humör så att
man gläder, perfekt hals och att
man får vara där folk just är. Så den
byråkratiska tillståndspeduren
är lika lämplig som en ask är till att
stoppa solsken i . . . I Oslo däremot,
där musiken är fri, lyssnade poli-
serna – och applåderade!

Positivsjungandet är en vurm, sä-
ger Roland, men också ett sätt att
själv bli glad av alla tacksamt över-
raskade. Antikpriserna, förbere-
delsearbetet och reparationerna är
så omfattande att man själv måste
vara lite galen i positiv för att det
skall bli nåt att visa upp. Gatuspe-
landet har under tre år inte gett
något netto. Han ställer fram en
antik mjölkkruka för folk att lägga
slantar i som tack för underhåll-
ningen, men positivet och övrig
medburen utrustning, såsom antika
marionetter och kläder, buktalar-
docka och en rörlig kvittrande me-
kanisk fågel har kostat mycket,
omkring 25 000 kronor. Till det
kommer inköp för lika mycket yt-

terligare av saker som visat sig inte
passa och alltså inte används.

För det mesta har han uppträtt
ensam, men i fortsättningen kom-
mer han ofta att ha hjälp av sjung-
ande hustrun Gunnel, så att den
ena kan dansa omkring och ha båda
händerna fria till att leka med ma-
rionetterna eller att spela cittra.

Bland positivrepertoaren finns
visor som "I låga ryttartorpet",
"Alpens ros", "Elvira Madigan",
"Varför skola människor strida?" och
revykungen Emil Norlanders pro-
testsång mot bilismen 1905: "Stock-
holmsluft".

TRUBADUR

Positivföreställningarna är inte
Rolands enda insats i svenskt kul-
turliv. De avser mest att sprida
glädje i folks ofta gråa vardagslunk.
Han är också sedan 15 år tillbaka en
känd och erkänd trubadur och före-
läsare som stämmer till eftertanke
om samhällsutvecklingen. Han
sjunger visor till gitarr. Ett femtio-
tal av dem har han själv diktat,
översatt eller tonsatt. Han sjunger
omväxlande humor, stämningsfullt,
protestsånger och satiriska sånger
som vill väcka oss inför de hot vi
måste undanröja och visionära sån-
ger för att inspirera oss att bygga
upp ett framtidsdugligt samhälle.

Som gitarrtrubadur tar han fram
den djupt idealistiska sidan av sin
personlighet. Han pratar, filosofe-
rar, förkunnar kring visorna.

Det är viktigt för honom att få
människor att delta i allt som sker i
världen – också i sången. Därför
har hans sånger ofta enkla refräng-
er som alla kan stämma in i. Män-
skors maktlöshetskänslor, blyghet
och passivitet hotar framtidsbyg-
gandet. TV passiviserar oss, menar
han. Den skapande dialogen upphör
och folk förleds att tro att de deltar
när de passivt konsumerar TV i
halvhypnos.

Ofta blir Roland ombedd att
sjunga och berätta i ideella sam-

manhang, hos fredsrörelsen, Am-
nesty, miljörelsen, Vi Som Inte
Röker, nykterhetsrörelsen, djur-
skyddarna, frisksportarna, den ve-
getariska rörelsen, esperantisterna,
Framtiden i våra händer. I dessa
har han också omväxlande hunnit
vara aktiv medlem.

LEVER PÅ MUSIK

Roland von Malmberg är en mycket
folklig figur, där han dansar kring
sitt positiv i ålderdomliga kläder.
Men han har inte sina rötter i den
svenska allmogen. Hans far var lä-
kare och dog under föräldrarnas u-
landsinsats i svenska kyrkans mis-
sion. Det var i Zimbabwe-Rhodesia,
och där tillbringade Roland sina
fem första skolår. Också hans mor
är läkare, numera inom antroposo-
fin, och själv har Roland en fil kand
med nationalekonomi och miljö-
vård bland ämnena.

Han bor i en villa i Saltsjöbaden
tillsammans med sin hustru Gun-
nel, som är förskollärare. Ett finskt
par bor där också. Rummen är be-
lamrade med tidningsurklipp, för-
eningsmeddelanden och ett otal
prylar – som en skräpkammare
skulle Vän av ordning säga, men
många små trevliga saker – en ori-
ginell människas originella miljö.

Roland lever på inkomster från
beställda framträdanden i bland
annat föreningar, skolor, daghem,
pensionärshem. Kulturarbetarlön
har han inte, men skulle förtjäna
det. Clownen Manne fick betalt av
Stockholms stad i somras för att dra
runt med positiv och roa folk. Det
var ett nytt grepp i kulturstödet.
Roland som är en avancerad artist
av hög klass borde också kunna få
stadens stöd för att glädja sommar-
Stockholm. Idealisten Roland sliter
såväl på sin rygg (positivutrust-
ningen väger 50 kilo) som på sin röst
(när han sjunger utomhus i bullrig
stad) och på grejorna, när han frak-
tar omkring dem, kanske flyende i
regn.

Två LP-skivor har han sjungit in.
Dem kan man endast beställa från
honom själv. Dessutom medverkar
han på en tredje, "Vi kan leva utan
kärnkraft" (Silence). Men många
har bett honom göra fler.

VEGETARIAN

Roland von Malmberg är vegetari-
an. Han blev det, säger han, som ett
fördjupande av sin pacifistiska
åskådning. Han tyckte att när han
inte accepterade att döda männi-
skor ens i trängt läge, så var det
naturligt att inte vålla djur lidande i
djurfabriker och slakthus i oträngt
läge.

I en av hans visor, en översätt-
ning från amerikanskan Melanie,



I Hagaparken.



– Jo, nog kan jag ta positivt med mig!

heter det: "Jag äter inte djur, och dom äter inte mig."

Men, framhåller han, den starkaste anledningen för oss alla att gå över till en mer vegetabilisk kost är att en svältande mänsklighet inte har råd att slösa bort så mycket vegetabiliska proteiner och kalorier genom att låta dem ta omvägen genom djuren.

REINKARNATION

Vilken livsåskådning har Roland? Är han religiös?

Han tillhör inget samfund, men känner sig nära kväkarna (Vännernas Samfund) med deras sociala engagemang och tron på ett inre ljus. Dessutom har han sysselsatt sig mycket med reinkarnationsteorin, alltså att vi människor mognar inte bara genom ett liv, utan genom ett pärlband av liv på jorden. Vi möter negativa och positiva följder, "karma", av tidigare handlingar.

– Men, säger Roland, det betyder inte att man får se ner på dem som har svårigheter, ty svårigheterna i livet kan bestå av tre olika slag:

1. Lektioner som ger oss möjligheter att växa. "På kargaste jorden sätter den Store Trädgårdsmästaren sin bästa arbetare, för att det ska prunka överallt."

2. Logiska följder (inte straff!) av okloka handlingar i tidigare liv.

3. Rena olyckshändelser. Det kan låta paradoxalt, men är faktiskt en förutsättning för den fria viljan – utan vilken vi varken kan skapa "karma" eller bearbeta den. Olyckorna åstadkoms alltså av andras okloka utnyttjande av den fria viljan. Någon kan t ex slå ner eller kö-

tiskt, i någon mån, kan påverka det mesta. Detta ledde till att jag försummade gymnasiestudierna en termin för att organisera en insamling i hundra skolor. Det gällde att rädda från svältdöden etthundratusen algeriska barn som lyckats fly från Frankrikes koloniala terrorbombningar med napalm. Vi fick varje elev att hålla ett barn över svältgränsen under det ytterligare år som kriget varade.

– Samtidigt, i tonåren, omkring 1960, kom kampen mot atomvapnen inom Svenska Freds- och Skiljedomsföreningen, insikten om att vi ständigt har ett allt förödande atomkrig hängande som ett hot över huvudet. På den tiden var det inom det styrande etablissemang, industrin och partierna från socialdemokraterna till högern självklart att Sverige skulle skaffa atomvapen.

– Atomvapenförespråkarna förlorade kampen. Nu märks ingen opinion för svenska atomvapen längre. Sitt dåtida atomvapenmygel har de, generade och ännu tongivande, lyckats sopa under mattan så totalt att jag fått gå på antikvariat för att leta upp böcker och pamfletter som visar hur självklart de ansåg det vara att det borde byggas svenska atombomber. Därför fick satsningen på kärnkraften kosta vad som helst. Den var nödvändig för att ge "handlingsfrihet" till svenska atomvapen, som man sa. Bara därför har vi den dyra och livshotande kärnkraften i Sverige idag, trots att 1956 års statliga bränsleutredning konstaterade att energins totalkostnader skulle bli åtta gånger högre vid en satsning på kärnkraften än om man satsade på dåtidens existerande (utvecklade) vindkraft. Och idag påstår de forna atomvapenanhängarna tvärtom att det inte finns ett samband mellan "fredlig" och militär kärnteknik, så att vi gott kan exportera atomteknik.

– I mitten av 60-talet var jag en av ett halvduzin grundare av U-aktionen, som satte igång en våg för u-landssolidaritet i landet. Vi ordnade stora demonstrationer och föreläsningssamlingar i Stockholm för att Sverige snabbt skulle uppnå anständighetsminimum en procent av bruttonationalinkomsten i u-landsbistånd. Alla flygbladen – flera hundra tusen – trycktes på min offsetpress för bara papperskostnaden. Någon i rörelsen lånade sen ut pressen som kostat mej några års besparingar, och den bara försvann. Såna tårnar har jag fått ta många...

– De senaste tio åren har jag mest varit engagerad i miljörörel-

sen, fortsätter Roland, med opinionsbildning för att rädda vår fysiska miljö. Det behövs en global samordning (men inte centralisering av all makt), för att exempelvis inte atombombs-"prov" av Kina och Frankrike skall strålsmita hela världen, för att inte Ruhrs svavel skall försura de svenska jordarna och vattnen – och svenskt svavel de finska och de de finska försura de ryska. Och för att inte norrmän och japaner skall utrota också de sista val-raserna.

Men finns det några hoppfulla tecken i världen?

– Ja, hoppfullt är att människors medvetenhet ökat. Men sen måste vi ju börja prata med varandra och låta medvetenheten leda till handling. Det är i alla fall en stor kontrast mellan idag och i början av 60-talet. Det är faktiskt så att ordet miljö i samband med naturförstöring inte började användas förrän 1965. Dessförinnan talade man om "immission". Det fanns "immissionssakkunniga", men inte många visste om deras existens.

– 1963 skrev jag min studentuppsats under rubriken "Jorden krymper". Jag ansåg att vi höll på att få en civilisation som allt snabbare spred alla missgrepp över världen. Som exempel tog jag några fakta jag läst in: en obelisk hade vittrat mer på 50 år i Londons stadsluft än på 5000 år i egyptisk öken, grundvattnet i USA hade på vissa håll sjunkit med 30 meter på ett par årtionden. Sådana fakta var helt okända för mina lärare. Så illa kunde det ju inte vara i världen, trodde de. En läste spydigt upp några av mina påståenden och fick klassen att hänflabba åt mig för sånt som idag hör till allmänbildningen.

– 1973 och 1974 bodde vi sju personer i kollektiv här i huset. Vi beslöt oss för att sätta igång kampen mot atomkraft i Stockholm, och vi var under de första månaderna adress, kontor och telefon, och kollektivet drucknade på alla sätt i papper och slit. Vi startade Atombulletinen där jag fortfarande är ansvarig utgivare. Några av oss fortsatte med att ordna rikskonferenser som så småningom mynnade ut i skapandet av Miljöförbundet och Miljötidningen.

– Miljörörelsens idéer får allt större genomslagskraft nu. Men motståndet är också stort. Våra motståndare försöker hypnotisera folk att tro att man inte kan kämpa mot "utvecklingen", dvs dagens "utveckling" som profitmaximerare och de multinationella företagen styr.

– Vi miljövänner är inte mot-

ståndare till teknik och utveckling, men vi vill styra den, så att den blir natur- och människovänlig och tar hänsyn till alla generationer som har rätt att leva i hälsa och rimligt välstånd efter oss. Kortsiktiga profitintressen har manipulerat oss till att bara tänka på vår egen generation så att vi hotar att tömma jordens resurser och omvandla dem till avfall och föroreningar i luft, jord och vatten – och därmed i maten.

– I stället för att förbruka naturens tillgångar måste vi söka oss fram till förvaltande och förädlade lösningar som passar i naturens kretslopp: levnadssätt för hela världen som håller i tusentals år utan att man förgiftar och föröder jorden och förstör arvsmassan.

NYTT PARTI FÖR ALTERNATIVEN

Sympatiserar Roland med något bestämt politiskt parti?

Han svarar att partierna på det hela taget kört fast i stordrift, materialism, ekonomisk tillväxt och centralisering. Men en del medlemmar i alla partier har börjat vakna för en mera "grön" linje med kretsloppsekonomi, varsamhet med naturen och människorna, lokal basvaruförsörjning, småskalighet osv.

Roland samarbetar med olika kommunala miljöpartier och den avhoppade folkpartiriksdaysmanen Per Gahrton i en ansträngning att bilda ett klart grönt framtids- och miljöparti. Han sitter i interimstyrelsen för det blivande partiet.

UPPMUNTRAN

– För att orka kämpa mot allt elände i världen hjälper det att ha en tro – en kosmisk förankring där ingen insats ses som förgäves. Det har jag, säger Roland, och avslutar med att formulera en fabel som han inte tror funnits i tryck:

GE ALDRIG UPP!

Två möss föll ner i en djup kruka med grädde. De sam runt, runt och försökte ta sig upp för de hala, branta kanterna.

Efter ett tag sa den större musen: "Man måste vara realistisk. Kanterna är för höga och branta, det är oemotsägliga fakta, och fakta kan man inte komma ifrån. Tyvärr, vår situation är olös."

"Men", pep den lilla musen, "det måste gå! Det kanske finns nån väg ut." Den stora musen tittade på henne med en min som han föreställde sig var medlidande:

"Ja, du som är ung och naiv kan ju fortsätta att slösa bort dina krafter till ingen nytta. Jag tänker då inte göra det. Man får väl passa på och njuta av livet så länge det varar", sa den större musen och glufsade i sig grädde tills han storknade. Då gav han upp och drucknade.

Men den lilla musen sam runt, runt. "Det måste gå, det kanske finns nåt sätt", tänkte hon och sam envist vidare. "Så lätt tänker då inte jag ge upp, det gäller ju också mina barn, det måste gå."

Och, tänka sig, efter en tid kunde plötsligt en liten förvånad men träng och segerviss mus skutta ut från en klimp nykärnat smör!

Roland von Malmberg

Majorsvägen 9, 133 00 Saltsjöbaden

Tel 08/717 15 88

Gitarrsångprogram för skola, förening m m, gärna kring teman såsom fred, miljö, u-land (rättvis fördelning), FN och mänskliga rättigheter.

Program för lekskolor, sjukhus, pensionärer med gamla visor och skillingtryck till positiv och antika marionetter.

Bokningar bör göras per telefon.

Beställningar av skivor, kassetter & sångböcker mottas endast skriftligt.

PARADIGMBEGREPPET och motståndet mot parapsykologin

Av Göran Brusewitz

Hur ska man förklara det fortfarande starka motståndet mot parapsykologin? Vad får denna vetenskaps kritiker att hålla fast vid sina argument – mot alla klara forskningsresultat och all logik? Varför reagerar de med att slå dövörat till och säga att parapsykologiska fenomen inte finns?

Jag ska besvara dessa frågor genom att hänvisa till paradigmbegreppet. Det är ett centralt begrepp i den amerikanske vetenskapshistorikern Thomas Kuhns arbete *The Structure of Scientific Revolutions* (De vetenskapliga revolutionernas struktur, Doxa 1979).

NORMALVETENSKAP OCH EXTRAORDINÄR VETENSKAP

Kuhn menar att den vetenskapliga utvecklingen inte är en evolution utan en revolution, alltså inte en successiv utveckling, där ny kunskap harmonierar med gammal kunskap och kompletterar denna, utan att ny kunskap vinnes genom att gammal kunskap förkastas. Han talar om normalvetenskap och extraordinär vetenskap. Han menar att kunskapen växer till en viss gräns inom ramen för vissa grundläggande idéer om hur världen är beskaffad. Denna ram, eller detta system av grundläggande begrepp, kallar han paradigm. Normalvetenskap sysslar endast med fenomen och frågor som inte berör de grundläggande föreställningar vi har om världen. Då och då stöter man dock på nya fenomen som strider mot den existerande världsbilden. Dessa nya fenomen antyder alltså en annan världsbild. Den etablerade världsbildens grundläggande idéer om hur världen ser ut och fungerar kan inte förklara de nya fenomenen, och kanske är också de förklaringar man redan har på en lång rad fenomen rent felaktiga.

I detta läge reagerar den etable-

rade forskaren i allmänhet med en försvarsattityd och ignorerar eller förkastar de nya observationer och fenomen som den etablerade världsbilden, forskarens egen, inte kan förklara. Med all sin vetenskapliga auktoritet förklarar han att de nya upptäckterna är nonsens, att det måste röra sig om forskarinkompetens, oriktiga slutsatser eller rent bedrägeri.

Orsaken till detta motstånd och denna typ av argument är att forskarens egen världsbild med grundläggande idéer och begrepp, som han fått lära sig, ställt upp bakom och kanske i någon mån själv varit med om att bygga upp och utveckla och som tillhandahåller begrepp han använder varje dag, hotas av dessa fenomen.

Världsbilden är för en forskare, liksom för en "vanlig" människa, en stor del av hans trygghet, och när tryggheten hotas, reagerar han, helt naturligt.

NY FORSKNING, NYTT PARADIGM

I denna kris, när den gamla begreppsapparaten är hotad av obekväma, nya fakta som den inte kan rymma, uppträder det som Kuhn kallar extraordinär forskning, dvs forskning som inte bygger på den vetenskapliga traditionen. Den söker i stället fritt, trevande efter modeller som kan förklara det nya. Successivt börjar man skönja konturer. Gamla teorier kompletteras eller revideras, några överlever, ofta i modifierad och kompletterad form.

När på detta sätt en ny begreppsapparat, en ny världsbild, ett nytt paradigm växt fram och blivit etablerat, inträder åter en tid med normal vetenskap, som så småningom i sin tur stöter på nya oförklarade fenomen, varvid kritik börjar riktas mot paradigmets. En trevande extraordinär forskning inleds, som

successivt förnyar och förändrar det då existerande paradigmets. Och så fortsätter det.

PARADIGMEN ÄR KULTURELLT BETINGADE

Kuhn menar att dessa paradigm med grundläggande idéer är kulturellt betingade. De utvecklas i en miljö som betingas av tidens och kulturens aktuella problem. Begrepp som bäst förklarar de fenomen som då upplevs som starkt utmanande, väsentliga och viktiga, kommer att överleva och dominera. På detta sätt kommer, likt en darwinistisk kamp, det livskraftiga paradigmets att överleva.

Paradigmfilosofin ger oss en modell för hur vetenskapen utvecklas, och den gör att vi bättre kan förstå våra egna reaktioner inför nya upptäckter. Därmed inte sagt att vi kan hejda reaktionerna. De sitter djupt och kommer nästan automatiskt.

FÖRDELAR OCH BEGRÄNSNINGAR MED PARADIGM

Den uppsättning "regler"/modeller som ingår i paradigmets, har givetvis en lång rad fördelar för forskaren. Han behöver inte hela tiden hänvisa till sina utgångspunkter, utan kan ta de grundläggande föreställningarna för givna. Det löpande vetenskapliga arbetet skulle annars bli för tungrovt. Detta ger frid att forska, men innebär samtidigt en risk att man ignorerar sådant som inte "passar in" och att man blir begränsad i valet av metod och typ av lösning.

Paradigmat ger kriterier för vad som är legitima problem och även legitima lösningar på problemen, vilket underlättar den löpande forskningen rörande normalvetenskapliga problem. Men samtidigt tenderar man att bortse från andra

Parapsykologins kritiker är fixerade vid ett förlegat paradigm

problem och andra lösningar. De betraktas som metafysiska, som tillhörande någon annan disciplin eller som alltför komplicerade för att vara värda forskartid.

Forskarna arbetar utan att veta eller behöva veta hur deras paradigm ser ut. Varken frågan om eller svaret på vad som ger legitimitet åt problem eller lösning känns relevant.

Under normalvetenskapliga perioder förekommer föga eller ingen diskussion kring paradigmets.

PARAPSYKOLOGIN – ETT HOT MOT EN MEKANISTISK VÄRLDSBILD OCH MÄNNISKOSYN

Parapsykologin hotar den etablerade vetenskapliga världsbilden. Den visar på en rad nya mänskliga förmågor som strider mot etablerade föreställningar: förmågan att kommunicera utan de fem vanliga sinnen (telepati), förmågan att få information om vad som händer på en avlägsen plats, eller information som ingen känner till (klärvoajans), förmågan att få information om något innan det inträffat (prekognition), förmågan att med tanken/viljan påverka materia, föremål, processer mm (psykokinesi).

De fenomen som parapsykologin undersöker leder bl a till frågan: Har våra tankar en egen existens eller är de helt beroende av hjärnan? De paranormala fenomenen är ett hot mot den behavioristiska synen på människan (dvs att hon fungerar enligt stimulans-respons-schemat), och det är då helt naturligt att den behavioristiskt övertygade forskaren menar att sådana fenomen är "omöjliga": "Det måste vara något fel någonstans, väl?"

DENNA UTVECKLING AV VETENSKAPEN ÄR NÖDVÄNDIG

Det är nödvändigt för en kultur att ha en vetenskaplig stomme, som man i det dagliga vetenskapliga arbetet utgår ifrån. Men det är naturligt att man då och då stöter på fenomen som faller "utanför ramen", fenomen som inte kan förklaras av de modeller man ställt upp. De nya fenomenen utforskas långsamt, konturerna börjar småningom skönjas. Det gamla paradigmets får konkurrens av det nya, och det gamla dör ut, när det inte kan förklara de nya fenomenen. Det nya paradigmets visar sig vara det mest livskraftiga. Det är lockande att dra

en parallell med det naturliga urvalet av arter i biologin. Jan Fjellander uttrycker det så här i tidskriften *Medium* för psykobiofysik nr 3-4, 1976:

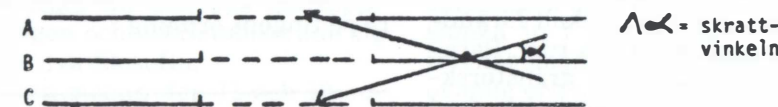
"Detta ombyte av grundläggande vetenskapliga begrepp är lika nödvändigt för vetenskapens fortlevnad och funktion i samhället som det naturliga urvalet är för de biologiska arternas fortlevnad. De obekväma upptäckterna av fakta som inte låter sig förklaras, den vidare utforskningen och systematiseringen av dessa, vilket sakta leder till extraordinär vetenskap, eller med en annan terminologi gränsforskning, är alltså nödvändiga komponenter för vetenskapens nödvändiga förnyelse."

VÅR FÖRMÅGA ATT FÖRSTÅ NYA IDEER

En artikel av Urban Nygren med titeln "Intuition – vad är det?" i *Svensk tidskrift för Hypnos*, nr 1, 1978, handlar om människans förmåga att förstå nya idéer.

Nygren börjar med att berätta om åskan, en företeelse vi alla känner till. Citat:

"Alltså: för att en idé skall bli accepterad måste den ligga i närheten av den aktuella intellektuella prestationsnivån.



Låt linjen i mitten representera vår intellektuella prestationsnivå. Linjen under motsvarar de gamla nordbornas. Den övre linjen är en intellektuell nivå, som skiljer sig lika mycket från vår, som vår nivå skiljer sig från nordbornas. De streckade partierna är resp. nivåers kunskap om åskan.

Antag att någon från nivå A kommer till oss på nivå B och presenterar sin uppfattning om åskan.

Hur reagerar vi då?

Vi reagerar på samma sätt som vikingarna skulle ha gjort om någon av oss kommit till dem och börjat tala om jonisering och elektrisk spänningsskillnad. De skulle ha skrattat rått och hjärtligt, för alla visste ju att åskan var Tor, som var ute och körde med sina bockar.

Människan är nämligen så funtad att hon skrattar inte bara åt det hon begriper är dumt, utan också åt det

hon är för dum att begripa. Verkligt roligt blir det om något vi inte begriper framförs på ett sätt som vi begriper är dumt.

Nu är det emellertid inte säkert att en idé är evig sanning för att vi anser oss förstå den och för att den till alla delar tycks stämma med verkligheten.

EN GOD IDÉS LEVNADSBANA

Det låter som en paradox, men ingen idé är till fullo förstådd förrän den blivit förkastad. Gärna två gånger – då är det en verkligt god idé.

En god idées levnad kan beskrivas så: (I) Först förkastad för att den inte kan förstås – den ligger utanför vårt vetandes horisont, någonstans vid nivå A. (II) Med tiden vidgas vårt vetande och nivå B kommer allt närmare – tanken blir förstådd och accepterad. (III) Den kan användas till att förklara andra delar av verkligheten än dem idéskaparen hade tänkt på: den är förstådd och förbättrad. (IV) Så kommer den dag då vårt vetandes horisont har vidgats så att idén inte längre räcker till för att förklara en del företeelser i tillvaron. Vi har då förstått den till fullo, när vi har insett dess begränsning och idén

måste ersättas med en annan. Men vi ska hålla i minnet, att det var tack vare den nu förkastade idén, som vi kunde vidga vårt vetandes referensram så att vi slutligen insåg idéns begränsning." Slut på citat.

Detta var alltså en teoretisk beskrivning av en god idées födelse, utveckling och död.

IDÉER UTVECKLAS I ETT SAMMANHANG

Nu är det emellertid så att idéerna utvecklas i ett sammanhang, i en kultur, ett samhälle, där det inte bara är forskarens vetgiriga sökande efter ny kunskap som påverkar kunskapen och idéerna.

Urban Nygren fortsätter: "En idées mål och mening är alltså vidgandet av vårt vetandes omfattning. Men med en idé kan också hända något för vetandet mycket besvärande.

Någonstans under stadium II eller III dras idén ned från sin naturliga utveckling och görs till ett verktyg för helt andra ändamål än vetandets vidgande. Den bleks inte längre av förnuftets sol och slipas inte mer av verklighetens vind. Den har dragits ner i en intellektets skuggvärld och blivit en religiös dogm, en politisk ideologi. Den utvecklas inte längre – den är död – en idémumie – ett tankekadaver. En fruktansvärd fiende till en levande tankevärld! Vilka hemiska missfoster avlas inte i skumrasket bakom ideologiernas rullgardiner!"

Urban Nygren har här kommit in på de idéer som är grunden i dagens etablerade kunskap. Det är i uppslutning bakom dessa idéer som forskare ignorerar nya fenomen, t ex de parapsykologiska. De etablerade idéerna anses idag som definitiva, lika definitiva som tidigare, nu förkastade idéer anses ha varit.

Ska den vetenskapliga världen aldrig lära av historien?

NY ERA I FORSKNINGEN UNDER 1900-TALET

Dagens parapsykologer ifrågasätter nu gällande vetenskapliga uppfattningar om materia, tid, energi och medvetande. Dessa begrepp ifrågasätts också inom kvantfysiken, där begreppen tid och rum, som vi är vana vid, inte längre finns.

Einstein kan sägas ha startat detta ifrågasättande av grundläggande begrepp på 1920-talet med relativitetsteori, där han radikalt förändrade begreppen tid och rum. Parapsykologin och annan gränsforskning fortsätter tillsammans med kvantfysiken utforskandet av våra elementära begrepp om verkligheten.

1. Paradigm finns.
2. Paradigm är ofta mer eller mindre omedvetna.
3. Paradigm vidmakthålls och traderas, dvs överförs från en generation till en annan.
4. Paradigm förändras.

Dessa fyra punkter finns i Stig Lindholms bok "Vetenskap, verklighet och paradigm. Om dialektik, hermeneutik, positivism m. m. inom samhällsforskning." (Almqvist & Wiksell).

För många är det främmande och skrämmande att det överhuvud taget finns något som kan kallas paradigm. Man vill gärna tro att vetenskapen är objektiv, opåverkad av subjektiva åsikter och värderingar, men det visar sig alltså att det finns en ram, ett paradigm, som i hög grad påverkar forskarna.

En ny vetenskaplig sanning triumferar inte genom att övertyga sina motståndare utan snarare genom att dess motståndare till slut dör och en ny generation växer upp som är välbekant med den nya sanningen.

Max Planck

PARADIGM ÄR MER ELLER MINDRE OMEDVETNA

Av Lindholms fyra punkter vill jag särskilt uppmärksamma den andra: forskaren styrs i sitt tänkande och handlande av något som är mer eller mindre omedvetet. Stig Lindholm skriver:

"Forskare ifrågasätter vanligtvis inte vad som gör ett visst problemval eller en viss lösning legitim. Varken frågan eller svaret känns relevant. Detta är en extrem, men i normalvetenskapliga perioder vanlig, form av omedvetenhet. Det vi kan lära härav är att, som Kuhn framhåller, inte inbilla oss att forskarna vet svaret bara för att de inte ställer frågan. Vidare kan vi komma underfund med vad det är för typ av fenomen. Det är inte fruktbart att i första hand, eller till övervägande del, se det som ett psykologiskt fenomen, något som skulle bero på enskilda forskares bristande begåvning eller starka rigiditet. Det är ett kulturellt fenomen inom den subkultur forskarsamhället utgör. Om vi inser det, börjar vi diskutera kulturen och inte enskilda personer, om vi vill ändra på tingens ordning."

"Den födelse vi kallar död"

Dr Robert Crookall gick ur tiden i januari i år. Han var geolog men också pionjär när det gällde studiet av utanförkroppsliga erfarenheter. Före Moody, Kübler-Ross, Osis och Haraldsson skrev han böcker i ämnet. Han samlade hundratals fall där människor upplevt att de varit utanför sin fysiska kropp och sett den ovanifrån, ofta sett den förbunden med "astralkroppen" genom en silversträng.

Dr Crookall trodde att man till slut med tekniska hjälpmedel, bl a fotografering, skulle kunna få bevis för existensen av en astralkropp i vilken personligheten kan leva vidare efter den fysiska kroppens död.

Han ansåg att så länge som silversträngen är obruten, har den döende ett dubbelt medvetande;

Det är alltså kulturen som till forskaren överför begrepp och åsikter, och forskaren införlivar dem med sitt tänkande, gör dem till utgångspunkt, en ram, och han får senare svårt att ifrågasätta denna ram. Att de begrepp, åsikter och värderingar som ingår i ramen utesluter andra, som kan ha värde, faller inte forskaren in. De som han har införlivat med sina tankar, har blivit så självklara att han sällan ifrågasätter dem. De tillhör mer eller mindre det undermedvetna. Så fort han ska göra ett val i sin vetenskapliga gärning, använder han sig av dessa idéer som sällan ifrågasätts, och som mer eller mindre tillhör det självklara i det undermedvetna.

Anm. Göran Brusewitz är socionom. Han är också ordförande i Föreningen för psykbiofysik och redaktör för dess tidning Medium. 1980 skrev han en trebetysuppsats "PSI – en grundläggande, livsviktig, dagligen använd egenskap hos människan? Resultat av 100 års forskning i parapsykologi i USA och Europa" på Stockholms Universitet, Socialhögskolan. Den omfattar resultat, metoder, kritik och teorier, kostar 30: – och kan beställas från G. Brusewitz, c/o Sökaren. I den finns ett avsnitt om motstånd och paradigm.

han äger visst kroppsmedvetande men även medvetande om nästa värld. För dem som ser honom, förefaller han vara mycket illa dären, men i verkligheten har han frid. Hans medvetande håller på att frigöra sig från kroppens fängelse.

Dubbelgångaren/astralkroppen lämnar den fysiska kroppen främst genom huvudet. Den bildar först en molnliknande form ovanför kroppen. Denna form antar snart samma utseende som den nyss döde personens fysiska kropp, fastän den ofta ser något yngre ut.

Processen innebär en ny födelse enligt dr Crookall. Den nyfödde står snart upprätt och ser i många fall ned på sina jordiska kvarlevor. Han kan också se och höra de sörande runt omkring sängen. Han förnimmer deras tankar och känslor telepatiskt.

Källa: Psychic News 17 januari, 1981.

TIDEN ÄR GUD

I den indiska delstaten Jammu & Kashmir ligger vid Dal-sjön i hjärtat av den blomstrande Kashmir-dalen, som omges av höga Himalaya-toppar, delstatens sommarhuvudstad Srinagar. Självastadenska ha skapats av härskaren Ashoka på 200-talet efter Kristus, även om människor naturligtvis funnits på platsen långt tidigare.

Muslimska härskare erövrade Srinagar och i dag är drygt 90 procent av befolkningen muslimer. Men det finns också en stor minoritet av hinduisk befolkning. En sådan man är den 85-åriga kulturpersonligheten Jiya Lal Kaul Jalali. 1917 blev han den förste student som tog magistergrad i engelska i delstaten. Han är en sanskritlärare och talar tolv språk. Bland mycket annat har han också varit assisterande guvernör i området. Han är idag ordförande i delstatens avdelning av All India Saraswat Cultural Organization, och han har under årens lopp publicerat en rad verk, däribland dikter, romaner och dramatik.

Han har också gjort ett försök att förnya gudsbegreppet. I hans filosofi är Gud sannerligen annorlunda.

– Jag vet att jag begär att de troende ska tillägna sig en helt ny gudsuppfattning, säger Jalali. Min nya filosofi är emellertid den enklaste tänkbara religionen, som gäller för alla, oavsett vilken tro de har.

– Ty ingen kan förneka att Tid är Tid. Det må vara en ortodox, en ateist, en agnostiker, en anhängare av tron på en personlig Gud eller en anhängare av tron på en opersonlig Gud. Ingen, det må vara en hindu, en muslim, en jude eller en kristen, kan förneka att i materiens värld härskar den högsta makten, Tiden.

Och Jalali sammanfattar sin nya gudsuppfattning med följande ord:

– Tiden är Gud!

Jalali anser inte att han blivit mindre hindu för att han på detta sätt ersätter de gamla gudsbegreppen med en helt ny gudsuppfattning. Tvärtom hävdar han att den uppfattning som han nu lanserar egentligen inte alls är ny.

– Rishin i den heliga boken Atharva Veda fastslår att universums ende, sanne Gud inte var något annat än Tiden, säger Jalali. Men

människorna missförstod honom. De vediska troende kom att individualisera Gud under årtusendenas lopp. På så sätt lade de grunden till olika föreställningar och läror. Detta gav i sin tur grogrund för olika tolkningar. I denna händelseutveckling drunknade den vediska rishins förklaring att Tiden (Kala) är Gud.

Jalalis tankar är intellektuella äventyr. Han ser sin uppfattning av gudsbegreppet som ett bidrag till religionen, men han kallar den en ny filosofi.

Det hela började för Jalalis del år 1934, då han var 49 år gammal. Han hade utfört en offerhandling i en eld. Efter denna handling inträffade något. Jalali frågade sin lärare, Pandit Narayan Joo Ganjoo, om det var möjligt att ändra tidens gång eller upphäva tidens effekter. Läraren svarade då:

– Du kan göra vad som helst utom att upphäva något som tiden åstadkommit.

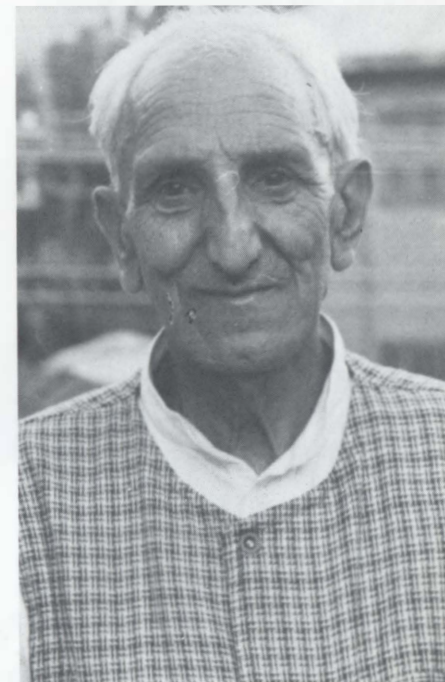
Lärarens tal om att det inte går att ändra Kala (Tiden) fick Jalali att känna sig hjälplös. Det växte fram en önskan hos honom att förstå Tiden. Hans arbete med detta ledde fram till den nya gudsuppfattningen och utkristalliserade sig till den nya filosofin.

Natten mellan den 11 och 12 augusti 1966 började Jalali skriva ned sina tankar. Hans hustru låg sjuk när han kl 2 på natten började skriva.

När han skrivit några sidor blev han avbruten av sin sjuka hustru, som kallade på honom. På detta sätt fortsatte det. Jalali skötte om sin hustru och skrev på sin filosofi i pauserna. Den sista september var allt nedskrivet.

Sin nya gudsuppfattning och filosofi lade han fram i bokform 1971. Boken heter *The Triad of Time, Space and Matter* (treenigheten tid, rum och materia). 1979 gav han ut ännu en skrift, *Aphorisms of Time* (aforismer om tiden) som består av hymner (cantos) på sanskrit med en översättning till engelska.

Jalali själv går långt mycket djupare in i de här resonemangen än vad jag gjort. Jag har inte gått in i detalj på hans tankar, vilket delvis beror på att hans utläggningar inte i alla avseenden ter sig fullt så enkla



Pandit Jiya Lal Kaul Jalali.

och lättbegripliga som han själv påstår.

Men det finns också en annan orsak. Det krävs tid (!) för att föreställningen att Tiden är Gud ska få sjunka in i medvetandet och intrycket smältas. Tanken är ju ovan, ovanlig och annorlunda. I varje fall upplever jag det så.

Ändå tycker jag att detta försök att radikalt förändra gudsbegreppet är ett viktigt inlägg i den livs-åskådningsdiskussion som fortlöpande förs bland sökare av olika konfessioner och inriktningar.

Jag är böjd att hålla med Jalali om att det här är något att bita i för alla, oavsett vilken trosbekännelse eller filosofi man bekänner sig till.

I sin hemstad Srinagar har Jalali grundat en organisation för spridandet av sin nya filosofi. Den heter *Kalakendra*, vilket betyder Tidens centrum. Jag har personligen träffat den lärde mannen vid flera tillfällen i Srinagar åren 1977, 1978 och 1979. Det är en rolig och trevlig gammal farbror som har en lätt tendens att tända på alla stubiner, en gammal man med bruna ögon som glittrar som hos en ung människa.

Bertil Falk



Tre amerikanska ateister. Från vänster författaren till boken "The Case against God", George H Smith, ordföranden i Los Angeles-föreningen John Edwards och förbundsstyrelseledamoten i American Atheists, Sallie Perkins. (Foto Bertil Falk)

Organiserad ateism på marsch i Amerika

Reportage Bertil Falk

Vi lever i en dynamisk tid då nya sektor och livsåskådningar växer upp runtomkring oss. Det finns ett starkt religiöst behov hos människorna, men de traditionella religionsformerna och deras organisationer tycks allt mindre kunna fånga upp och tillfredsställa detta behov.

I det läget lämnas ingen gudom oprövad. Krishna, Jesus, Jaget, djävulen, ja, även Oden och Tor har sina anhängare. Mindre uppmärksammas är den organiserade ateismen. Den är för all del inte stor, men ateismen som sådan är vitt ut-

bredd och har många anhängare, även om de flesta ateister inte förefaller att känna något speciellt behov av att vare sig propagera för sin uppfattning eller vara med i någon ateistisk organisation.

När jag i Hollywood fick i min hand gratistidningen *Reader*, som fritt distribueras varje vecka, hittade jag dock en ovanlig annons. Dial-An-Atheist (Ring-en-ateist) hette det i annonsen, som hade satts in av Amerikas största ateistiska organisation, *American Atheists*.

Nyfiken på vad organiserade ate-

ister kan syssla med ringde jag upp telefonnumret. En telefonsvarare bad mig att lämna uppgifter till en bandmaskin om var jag kunde nås. Jag talade om för den ateistiska telefonsvararen att jag bodde på KFUM i Hollywood. Det hela slutade med att jag blev inviterad till ett söndagsmöte i Santa Monica.

ATEISTMÖTE

På plats fanns ordföranden John Edwards, iförd en ateist-skärm-mössa. Han såg nästan svensk ut, eftersom mössan var i gult och blått. Det fanns ett märke i mössan,

som såg ut som en atomkärna med irriterade elektronbanor.

– Egentligen gillar jag inte ateistsymbolen, sa John Edwards urskuldande. Den påminner för mycket om kärnkraft.

Edwards visade sig vara en behaglig bekantskap, lugn och vänlig. Han gjorde ett helt annat intryck än organisationens tidskrift, *American Atheist*, som har en ganska aggressiv, nästan militant attityd. Det intrycket fick i alla fall jag och John Edwards höll med.

– Det är sant, sa han. Det beror på att organisationens mycket effektiva ledare Madalyn Murray O'Hair har en ganska aggressiv attityd själv. Orsaken till det får man nog söka i hennes personliga upplevelser. Hon är en 61-årig änka, som utsatts för förföljelser från kristna här i USA. Hon gick till Högsta domstolen och krävde stopp för bönestunderna i de amerikanska skolorna. Och Högsta domstolen gav henne rätt. Det ledde till att hennes son fick stryk i skolan och hon själv blev beskuten.

– Man måste alltså förstå henne, men personligen vill jag helst att hon inte i alltför hög grad framträder som ateisternas förespråkare. Hon är lite väl aggressiv i sin framtoning, tycker jag.

John Edwards växte själv upp som katolik och under Vietnamkriget var han vid flygvapnet. Han var 19 år och frågade den katolske kaplanen om krig och dödande. Det stred ju faktiskt mot budordet "Du ska icke döda".

Prästen svarade honom att det under vissa omständigheter var rätt både att föra krig och att döda, tex i självförsvar.

– Jag fick faktiskt det intrycket, att de inte själva bryr sig så mycket om att ta budordet på allvar, konstaterar John Edwards. När jag kom hem från Vietnam läste jag Bertrand Russells bok om varför han är ateist och annan litteratur. Det dröjde dock ett tag innan jag kom i kontakt med organisationen och blev medlem.

Det ateistiska mötet denna varma och soldränkta dag, då väl de flesta människor badade i Kaliforniens swimmingpooler, hade lockat ett 40-tal personer – medlemmar och intresserade.

Jag träffar en äldre dam, som vuxit upp i ett ateistiskt hem och som redigerat en ateisttidning, men som numera inte har mycket tid att förkunna ateismen. Hon tycker sig se att ateismen är på väg tillbaka.

– Jag har sett hur det gått upp och ned under årens lopp, säger hon. På 20-talet var ateisterna

mycket aktiva. De kände sig hotade. Mäktiga grupper försökte hindra undervisning om Darwins utvecklingslära i skolorna. Ateisterna tyckte att de vann den viktiga striden om undervisningens frihet och ägnade sig i fortsättningen i stället åt sociala och politiska reformer.

Man håller sitt möte och det är ganska angenämt. Det serveras kaffe. Olika talare ställer sig upp och berättar om olika aktiviteter. Harry Corbello, som sitter i Kommittén för positiv ateism talar sig varm för att ateisterna ska visa varandra värme och vänskap och ta varandra i handen.

Operasångerskan och TV-skådespelerskan Sallie Perkins, som sitter med i vad vi väl närmast skulle kalla förbundsstyrelsen på riksplanel, vilken har sitt säte i Austin, Texas, berättar att en kristen kvinna sagt till henne att även om hon inte älskar Kristus, så älskar Kristus i alla fall henne.

– Det var ju trevligt att höra, säger hon, men jag citerade då det ställe hos Matteus där Jesus berättar hur illa det ska gå för oss ateister, och det är som bekant inte särskilt tolerant. Ateister vet många gånger mer om vad som egentligen står i Bibeln än vad kristna gör, fortsätter hon. De kristna har ofta inte läst boken så noga. Jag klandrar dem inte. Det är en hemskt tråkig bok att ta sig igenom.

Och Sallie Perkins kommer in på Bibelns kvinnoyn. Bibeln förkunnar att kvinnan är opålitlig och har med sex och djävulen att göra, konstaterar hon. Några svårigheter att hitta bibelställen för att backa upp sina påståenden tycks hon inte ha.

BEHÖVER ATEISTER VARA ORGANISERADE?

Behövs det verkligen en särskild sammanslutning för ateister? Jodå, menar man. Många ateister känner sig ensamma och behöver en social samvaro med likasinnade. Och just nu ökar antalet medlemmar ganska markant. Det är säkert sant, men samtidigt innebär även en fördubbling av antalet medlemmar givetvis att det fortfarande finns oerhört få organiserade ateister jämfört med de många organiserade kristna.

– Där de religiösa grupperna får ett dominerande inflytande i samhället, där ökar ateisterna i antal. Vi ser det just nu hända i mormonstaten Utah, säger John Edwards. Där styr och ställer mormonerna precis som de vill. De fastställer öppettider och har allt under kontroll. På tre månader fick vi där hundra nya medlemmar, vilket är mycket.

Men Edwards medger att det också finns positiva effekter av

mormonernas hårda grepp över Utah. Salt Lake City har t ex den lägsta brottsligheten i Amerika.

– Här i Los Angeles är det helt annorlunda, konstaterar han vidare. Här drunknar människorna i storstaden. Folk gör som de vill utan att behöva tänka på vad någon kyrka tycker. Ingen lägger sig i det. Vi har i Los Angeles 150 medlemmar. Därtill kommer 500 personer, som är mycket intresserade av vår verksamhet. Dessutom har vi en grupp om 3 000 personer, som någon gång bett att få material från oss. På riksplanel har vi fått sådana förfrågningar från 85 000 människor. Vår organisation har 40 lokalavdelningar, fyra av dem här i Kalifornien.

Det är fler män än kvinnor i organisationen, även om de kvinnor som är med är mycket aktiva och ofta har ledande funktioner. Man har dock tyckt sig märka ett stigande missnöje från kvinnohåll mot katoliker, mormoner och fundamentalister. Dessa religiösa grupper har det gemensamt att de har gått emot ett förslag om att kvinnans jämställdhet med mannen ska skrivas in i den amerikanska grundlagen. Aktiva katoliker har också demonstrerat utanför abortkliniker. Det har väckt en hel del opposition hos kvinnor, som anser att det är kvinnan själv som ska bestämma om hon ska ha abort eller inte.

En man som deltar i mötet är författaren George H. Smith. Han har ett eget litet bord i möteslokalen. Där sitter han och säljer böcker, främst sin egen bok "The Case against God", vilket väl ungefär kan översättas med "Bevisen mot Guds existens". Han är dock inte medlem av organisationen. Varför inte?

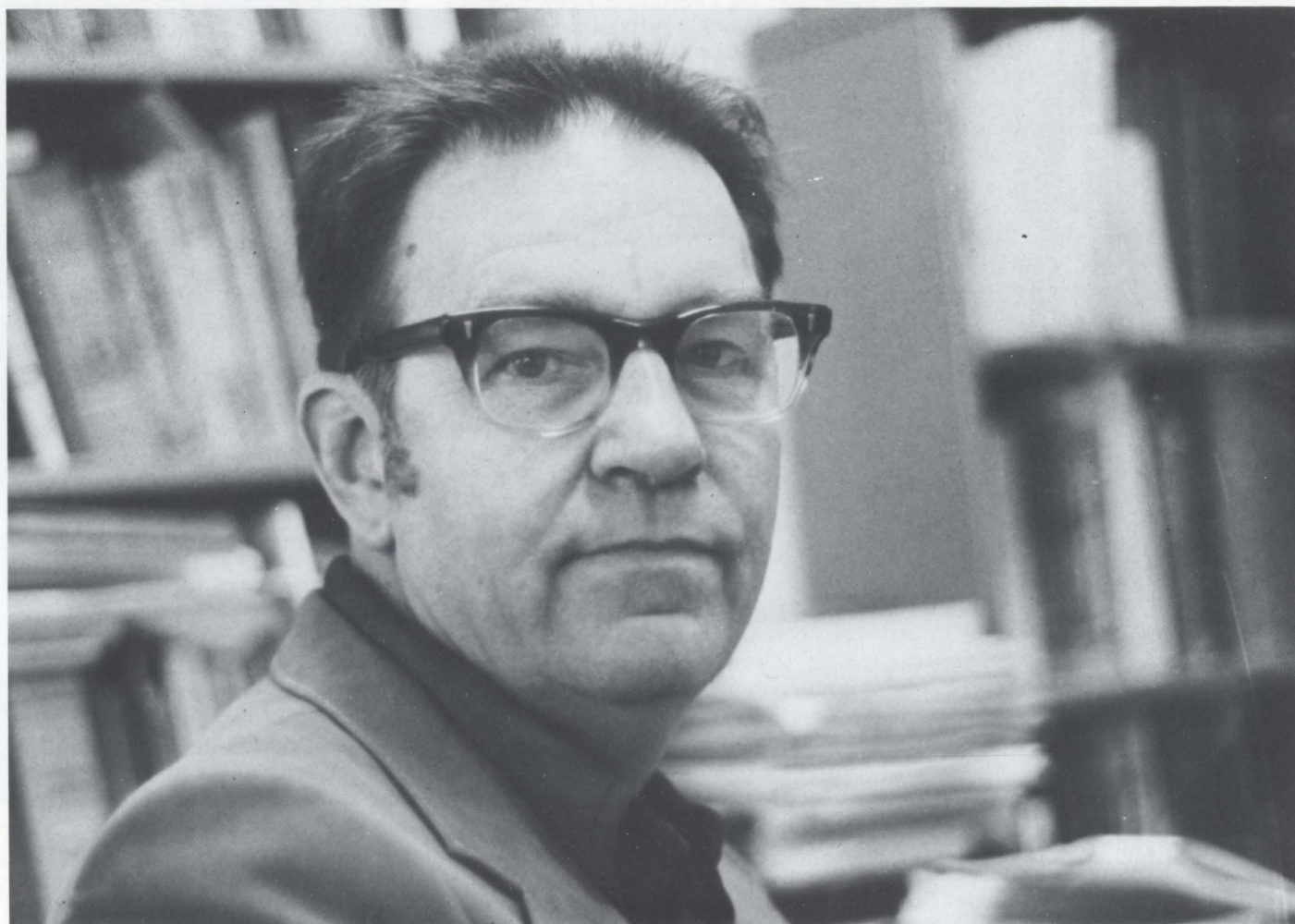
– Det beror på att det råder politiska meningsmotsättningar mellan mig och American Atheists, säger han. De vill nämligen ta ifrån alla Amerikas religiösa samfund den befrielse från skatt som de åtnjuter. De vill beskatta kyrkornas inkomster. Jag tillhör politiskt den libertarianska rörelsen och den vill över huvud taget inte ha beskattning.

Jag frågar honom om det alls behövs en särskild organisation för ateister. Han svarar:

– Nej, egentligen inte. Och jag tror framför allt inte att det behövs någon organisation, som går ut i korståg för att sprida ateismen. Däremot kan det för enskilda ateister finnas ett behov att vara tillsammans med likasinnade. Rent allmänt sett så anser jag också att ateister är underrepresenterade i

Forts på sidan 17

NÄRKONTAKT MED UFO-FOLK TYCKS GE C. G. JUNG RÄTT



Alvin H. Lawson.

(Foto Bertil Falk)

Amerikansk forskare tror att UFO-närkontakter inte är fysiska upplevelser, utan mentala. Sådana varelser som UFO-vittnen säger sig ha sett, finns i mytologin, demonologin, science fiction-litteraturen och i sagor.

Reportage BERTIL FALK

Sökarens läsare har redan tidigare stiftat bekanskap med Alvin H. Lawsons forskning (nr 7, 1978). Han är professor i engelska vid California State University, där han specialiserat sig på UFO-litteratur. Till sammans med psykologer och frivilliga försökspersoner gjorde han för några år sedan hypnosexperiment, som har uppmärksammats en hel del. Försökspersonerna suggerades under hypnos att tro att de haft närkontakt med tefatsfolk. De berättade då i stort sett samma

slags händelser och detaljer som sådana vittnen gjort vilka under hypnos kunnat skildra "verkliga" möten med UFO-varelser.

Jag passade på att besöka professor Lawson på universitetet i Long Beach under en månads vistelse i Hollywood. Han presenterade för mig en högtintressant ny undersökning, som bär titeln "A Close Look at Close Encounters" (Närgranskning av närkontakter).

J. Allen Hynek har som bekant delat in närkontakter i tre olika ka-

tegorier. Närkontakt av första graden är när ett UFO observeras inom ett avstånd av 500 fot (ca 150 meter). Närkontakt av andra graden är sådana fall, där det förekommer spår i naturen eller fysiologiska effekter i form av tex brännskador och huvudvärk. Den tredje graden av närkontakt – den som gav namn åt en magnifik tefatsfilm med religiösa övertoner – är när tefatsvarelser rapporteras ha uppträtt.

Alvin H. Lawson tillhör varken

den grupp av UFO-anhängare som kritiklöst och fanatiskt men entusiastiskt redan har bestämt att UFO-representerar besök av utomjordiska varelser, eller den motsatta, benhårt misstroende skara forskare, som spärrar ut alla taggar, när de hör talas om UFO:n.

Han har tagit fasta på att många människor faktiskt påstår sig ha haft mer eller mindre likartade UFO-upplevelser, och han har närmast sig fenomenet på sitt eget sätt. Resultatet är intressant och innebär kanske rentav något av ett genombrott inom UFO-forskningen. Det får dock framtiden utvisa.

Hans resultat möts inte av någon större entusiasm. De stöder nämligen inte föreställningen om utomjordiska besökare. Däremot medger Alvin H. Lawson att de åtminstone delvis backar upp en annan kontroversiell tankegång, nämligen den store djuppsykologen C. G. Jungs teori om arketyperna.

Jag vill också påpeka att vid mitt samtal med Alvin H. Lawson underströk han att hans undersökningar inte berör alla de hundratusentals observationer, som gjorts av icke identifierade föremål på himlavalvet. Hans undersökningar behandlar enbart de fenomen som kallas närkontakt. Närkontakterna har ju också bland UFO-anhängare tillmätts bevisvärde långt utöver blotta himlavalvsobservationer.

Alvin H. Lawsons UFO-undersökning består av tre studier. Den första utgörs av en analys av rapporter om sex olika typer av "främmande" varelser. Den andra är, som nämnt, hypnosexperiment med påhittade UFO-händelser, inklusive att vittnena blivit tillfångatagna – för de experimenten har Lawson tidigare uppmärksammats, både i Sökaren och av Svenska Dagbladets vetenskaplige referent Harry Bökstedt. Den tredje är en studie av upplevelser i samband med hallucinationer och liknande fenomen, som kan jämföras med upplevelser – verkliga eller inbillade under hypnos – av att ha mött och kidnappats av UFO-varelser.

Vad Lawson funnit är att sex olika kategorier av varelser, som brukar uppträda i samband med närkontakter, har sina direkta motsvarigheter i mytologi, folksagor, litteratur av skilda slag (science fiction) o s v. De sex varelserna inom UFO-login är fördelade på följande sätt:

- A. Människotyp.
- B. Människoliknande (humanoider).
- C. Djurliknande.
- D. Robottyp.
- E. Exotisk typ.
- F. Andevarelser, spökartade.

Om vi går till romersk mytologi, finner vi samma typer. Guden Zeus tillhör A-gruppen. Han är av människotyp. Kupiderna tillhör B-gruppen. De är människolika, men ändå inte människor. Pan med sin människokropp och sitt djuriska underliv tillhör C-gruppen. Pygmalion, legenden om skulptören vars konstverk fick liv, tillhör självfallet D-gruppen. Cykloperna tillhör på samma sätt E-gruppen och Circe tillhör F-gruppen.

Alvin H. Lawson har sedan gått vidare till demonologin, science fiction-litteraturen, serietidningar, sagor och berättelser. Överallt finner han samma grundmönster. När man sedan hypnotiserar folk och suggererar dem till att tro att de haft närkontakt med tefatsfolk, får man samma gruppering av varelser.

Det här mönstret som upprepas tycks inte ha ett dugg med enskilda kulturmönster att göra. Företeelsen tycks vara universell och kan inte knytas till en viss kultur. Den existerar uppenbarligen i alla kulturer och samhällen. liksom i alla olika historiska tider vi känner till. Mönstret tycks vara allmänmänniskt. Det spränger språkvallar och kulturbarriärer. I stället tycks det vara fråga om ett gemensamt arv, något som kanske följer med oss alla i den genetiska koden.

Vi skulle helt enkelt på djupet av vårt undermedvetna och omedvetna äga en gemensam föreställningsvärld, som är densamma hos ayatollah Khomeini och Julius Cesar, hos en tibetansk lamamunk eller en sibirisk schaman, eller hos dig och mig. Och det är naturligtvis här som Lawsons resultat tycks backa upp Jungs arketyper. Arketyperna hos Jung är ju just en sådan gemensam, nedärvd egendom, som inte kan knytas till en viss tid eller kultur, utan omfattar hela mänskligheten. Det enda som kan påverkas i sammanhanget är de olika former denna föreställningsvärld uppträder i. Hos tibetanerna knyts de eviga symbolerna till föreställningen om ett kretslopp med död och återfödelse. I vår högteknologiska civilisation anpassas symbolerna till föreställningen om utomjordiska besökare.

En stor fråga som Lawson inte kan besvara är hur den här föreställningsvärlden utlöses hos en individ. Att skriva sagor eller science fiction tycks visserligen fungera som en sorts katalysator, som kan locka fram den här föreställningsvärlden ur djupet av vårt undermedvetna. Men vad är det som får folk som färdas i en bil på en lands-

väg att uppleva att de sugts upp i en tunnel och hamnar som fångar i ett tefat? Och hur kan flera människor samtidigt ha samma upplevelse? Vad det än är, så måste det vara starka stimuli som är verksamma.

Tunneln är en föreställning som också dyker upp i olika sammanhang. Den finns i UFO-upplevelser, i mentala upplevelser av skilda slag (tex hallucinationer), i nära-döden-upplevelser och i återupplevda födelsetraumata. Den tibetanska dödsbokens tunnelupplevelse mellan dödsögonblicket och återfödelsens ögonblick hör till samma kategori.

Men inte bara tunneln är gemensam för dessa olika upplevelser. Det plötsliga ljuset i dödsögonblicket hos tibetanerna har sin motsvarighet i nära-döden-upplevelser, vid UFO-kontakter etc. Det samma gäller en rad andra detaljer, som vi känner igen från de jämförelser som gjorts av bland annat Raymond Moody, vars böcker ju också översatts till svenska.

Alvin H. Lawson har gjort en sammanställning, som visar hur 21 olika upplevelser (typ: tunnel, ljussken osv) återfinns i tio olika sammanhang, både inom och utom den västerländska kulturen. De tio sammanhangen är värda att nämna. De är:

- 1.) Fall där folk uppger sig ha haft en verklig närkontakt med UFO-varelser.
- 2.) Fall där folk hypnotiserats att tro att de haft närkontakt med "tefatsfolk".
- 3.) Vid hallucinationer.
- 4.) Under nära-döden-upplevelser.
- 5.) Vid religiösa extaser.
- 6.) Vid upplevelser av mystisk karaktär.
- 7.) Vid schamanistiska seanser.
- 8.) Vid migränanfall.
- 9.) Vid besök av "småfolk".
- 10.) I samband med födelsetraumata.

"Det föreligger ett samband mellan tunnelbilderna vid UFO-kontakter och den vaginala tunneln genom vilken de flesta av oss passerar under födelsen", konstaterar Alvin H. Lawson.

Och här finns det också en möjlighet att göra en kontroll. De av oss som kommit till världen genom ett kejsarsnitt delar ju inte födelseögonblickets tunnelupplevelse med oss andra. De har inte varit med om att färdas genom den trånga tunneln ut ur moderns kropp.

Åtta frivilliga personer, som alla förlöst med kejsarsnitt, lät sig hypnotiseras att tro att de fångats

ETT BUDSKAP FRÅN MALACKA: Du kan bli herre i drömmarnas rike!

I Malackas regnskogar lever ett folk så märkligt att en av dess bästa kännare, forskaren Kilton Stewart, fann att de verkade som komma från en annan planet... inte på grund av sitt utseende – de är högväxta och slanka, har ljusbrun hy, fint, vågigt hår och inte heller på grund av sin materiella kultur som inte skiljer sig nämnvärt från andra primitiva grupper, utan för att de har utvecklat en praktisk drömpsychologi som är enastående i världen.

Det finns i runt tal 12 000 av dessa senoi, som de kallas, spridda i små byar högt uppe i urskogen. Vart femte eller sjätte år bryter de upp och beger sig till ett nytt ställe, röjer skogen, uppför sina långhus och odlar upp marken med olika slags frukter, grönsaker, ris och tapioka. Husen står på pålar, vilket är bra för att hålla oönskade gäster, såsom ormar, rovdjur och skorpioner, borta. Oftast bebos husen av en hel storfamilj med farbröder och faster, bror- och systersöner, osv, men varje kärnfamilj har sin egen bostad och lagar sin mat för sig själva. Dessutom har varje långhus en stor samlingsstuga där alla kan vara tillsammans.

VI FÖRSÖKER INTE ENS FÅ DRÖMKONTROLL

Tanken att få kontroll över drömlivet har väl de flesta av oss snuddat vid då och då, särskilt när vi plågats av mardrömmar. Men det hör inte till vårt kulturella arv att ta en sådan tanke på allvar. Vi går helt enkelt ut från att drömlivet lika litet som vädret kan påverkas av våra önsksningar. Det enda vi kan göra, tror vi, är att tyda våra drömmar eller få dem analyserade. Men att få kontroll över dem och själv bestämma vad och hur vi skall drömma, en sådan idé anser vi vara helt orealistisk. Och därför försöker vi inte ens.

Men senoierna vet att människan kan bli herre i drömmarnas rike. De växer upp med denna övertygelse och anser den sedan självklar, ef-

tersom de har lärt sig att förverkliga den. Inom varje kärnfamilj bildas ett slags drömklinik som öppnar varje morgon vid frukosten. Då frågar pappa: "Och vad har ni drömt i natt?" Och så berättar de, en efter en, även de yngsta, så snart de har lärt sig att prata litet. Drömmarna diskuteras och tyds. Är det delade meningar om en dröm, diskuteras den på nytt på långhusets stora drömmöte efter frukosten.

"Jag mötte en tiger i skogen", berättar lillflickan.

"Så spännande! Och vad gjorde du då?"

"Jag sprang så fort jag kunde. Men han följde efter. Som tur var vaknade jag innan han fick tag i mig. Det var förfärligt!"

VIK ALDRIG UN DAN!

"Ja, det var det säkert. Men kom ihåg nästa gång att en drömtiger inte kan göra dig något. Därför är det bättre att du står stilla. Var inte rädd! Springer du bort från honom så kommer du att möta honom igen i en senare dröm. Försök att jaga bort honom. Klarar du det inte själv så kalla dina vänner till hjälp. Men vik aldrig undan! Skall du försöka komma ihåg det nästa gång?"

Detta är alltså en huvudprincip i senoiernas drömpsychologi som de får lära sig från barnsben: att aldrig vika undan för en fiende eller en fara. Men låt oss ta ett annat exempel. Lillflickan har drömt att hon fallit ned från en fjällbrant. Hon får beröm. Detta är en av de finaste drömmar man kan ha, får hon veta. Men hon protesterar:

"Det var fasansfullt. Men så vaknade jag med ett ryck."

"Det skulle du inte ha gjort", får hon lära sig. Djupens vänliga andeväsen ville ju gärna träffa dig och visa dig vidunderliga ting. Var inte rädd nästa gång du drömmer att du faller! Utan var inställd på att hamna på ett spännande ställe. Det kan hända att fallandet övergår i svävning, och så svävar du bort över skog och fjäll till något helt vidun-

derligt. Eller försök att flyga. Drömflygning hör till det skönaste som kan upplevas.

VAR ALLTID POSITIV!

Drömteknikens andra huvudprincip är att drömmen alltid skall vara positiv och gärna lustbetonad. Det understryks också, vad det sistnämnda beträffar, att en erotisk dröm skall följas helt upp mot sin höjdpunkt och utan hänsyn till tabuer som kan bromsa upp förloppet eller korrigera det. Och drömmer man om mat så skall den delas och ätas tillsammans med andra drömväsen. Den i grund och botten positiva inriktningen förnekar sig inte ens när det gäller en drömhandling som vi vanligen uppfattar som ytterst negativ. Man skall nämligen inte bara konfrontera drömfienden, utan om det är nödvändigt, ifall den inte ger sig, döda den. Senoierna är helt klara över att en fientlig eller skrämmande drömgestalt ofta ger uttryck för motsvarande tendenser i drömmarens egen personlighet, irrationell ångest eller omedveten aggression. De säger därför att en dödad drömfiende omedelbart återuppstår som en vän eller tjänare. Med andra ord: den splittrade psykiska energin reintegreras genom en handling på drömmens symboliska plan.

FREDLIG – MEN FRUKTAD

Konfrontationskravet är så obehagligt för senoi-drömmare att de aldrig skall vika undan, inte ens om fienden verkar vara absolut överlägsen. Om de dör i drömkampen, förlorar "fienden" motsvarande kraft och själva återuppstår de omedelbart i en bättre gestalt. Detta låter ju helt betryggande, men likväl kan det kanske verka betänkligt att senoibarnen med sådant eftertryck uppmuntras att döda sina drömfiender. Blir de då inte programmerade att vara aggressiva också i det vakna livet? Det ver-

kar som om drömmens psykologi här följer sina egna lagar. De kultur- och socialantropologer som har studerat dem på nära håll är nämligen eniga om att senoierna är ett enastående fredligt folkslag. Man ser dem aldrig i allvarliga konflikter, våldskriminalitet är helt okänt bland dem och de kan inte erinra sig ett enda tillfälle under de 200-300 år som deras muntliga tradition omfattar. Nu har det ju ofta visat sig att en grupp kan vara hur fredlig som helst och likväl eller just därför blir utsatt för aggression från mer krigiska grannars sida. Men återigen – detta gäller inte för senoierna. De främmande stammar som lever utanför deras fjällskogar vågar sig inte dit upp. De är rädda eftersom senoierna har rykte om sig att vara ett folk med magiska krafter. Detta kan mycket väl hänga samman med att deras intensiva drömkultur gynnar utvecklingen av parapsykologiska förmågor. Och en sak till som placerar dem i särställning: Socialantropologerna karakteriserar deras samhälle som det mest demokratiska som finns beskrivet i litteraturen. Dessutom är de enastående fria från psykiska störningar, och deras allmänna hälsa är åtskilligt bättre än vad som är vanligt hos grupper som lever under jämförbara förhållanden. De är bland annat immuna mot den malaria som gör det riskabelt för främmande att uppsöka dem.

Låt oss i korthet jämföra senoiernas inställning till sitt drömliv med vår egen. Hos senoierna blir barnen från det de är helt små uppmuntrade till ett positivt och aktivt intresse för sina drömmar. De lär sig liksom ett drömmarnas ABC som hjälper dem att förstå sina inre processer och att styra eller omforma dem. Västliga barn däremot kan bara i undantagsfall räkna med sina föräldrars intresse. Drömmar är hos oss "bara drömmar", dvs nonsens och inte värda att befatta sig med. Och ännu mindre kan de räkna med hjälp och vägledning. Sett från senoiståndpunkt kan det sägas att vi växer upp som drömvärldens analfabeter och fortsätter att vara det genom hela livet. Sömnforskaren Kleitman (medupptäckare av REM – Rapid Eye Movements) har karakteriserat de vuxna amerikanarnas drömkraft som ett slags lågläsningsläsning "inte olik hos mycket små, mycket gamla och mycket berusade". Calvin Hall analyserade ett stort amerikanskt drömmaterial och kom till det resultatet att drömmarnas innehåll inte förändrades ens om livsförhållandena hade förändrats på det mest dramatiska sätt. När de kom



Senoi, far och dotter.

in i en farlig drömsituation uppförde sig de vuxna precis som de gjort när de var barn, och bara i undantagsfall klarade de av att bemästra en sådan situation.

FRÅN FÖREMÅL TILL GUDAR

Senoiernas drömliv däremot genomgår en kontinuerlig utveckling till djupare integration, till frihet från ångest och aggression, till kreativitet och medmänsklighet. Ingen blir accepterad som vuxen så länge han inte har gjort sig till herre över alla sina drömgestalter. Uppläringen sker stegvis: först lär sig barnet att få kontroll över (drömda) djur och föremål sedan över med dem själva likställda drömgestalter och till slut över auktoritetspersoner och gudar. Grundsynen är animistisk, i det att allt anses vara besjäl, även föremål och naturfenomen, men samtidigt uppfattas drömgestalterna klart som poten-

tiellt underordnade drömmarens eget psyke. Det ligger nära till hands att tänka på tantra. Hindutantikern visualiserar en meditationsbild av sin innersta gudomliga kraft (shakti) för att så samman-smälta med denna projektion. Den döende eller nyss döde tibetanen uppmanas att inte frukta de "förskräckliga gudar" som träder fram för hans syn, utan genomskåda dem som överkliga. Grips han av rädsla så leder det till en dålig återfödelse. Att förena sig med det önskade, att konfrontera det skrämmande, det är också senoiernas målsättning, fastän de gör det på ett mindre sofistikerat sätt.

KRÄV EN GÅVA!

Senoiernas drömmmanipulering har en tredje huvudprincip. Den tjänar till att utveckla kreativiteten samtidigt som den stärker banden utåt till de andra. Metoden är genial i sin enkelhet. Den går ut på att drömmaren alltid skall tänka på att ta

något med sig hem från sin drömtur, inte bara minnet av drömmen, utan också en "gåva", dvs något av speciellt intresse som han har upptäckt och som han gärna vill dela med sin familj och med stammen i övrigt. Detta gäller inte minst gåvor som han har mottagit från drömväsen, alla slags vackra eller nyttiga gåvor som han kan dela med gruppen så att alla kan få glädje av dem. En gåva kan vara en dikt eller en ny sång, en dans, en design, ett måleri eller en idé, lösningen på ett problem. Hur får drömmaren tag i en sådan gåva? Jo, genom att be om den eller kräva den. Han skall vara inställd på att möta vänligt sinnade drömväsen under drömmesans, vilka han kan be om en avskedsgåva efter trevlig samvaro, och eftersom allt är besjälade, även fjäll och stenar, bäckar, träd och blomster, har han rikliga tillfällen till det. Men möter han en fiende som han övervinner, så *kräver* han en gåva av denne. Även "guiderna" spelar en viktig roll i gåvosammanhang. Uppnår drömmaren en särskilt god kontakt med ett drömväsen, så ber han det bli sin "guide". Varje senoi har en eller flera guider som ledsagar och stöder honom under drömmesorna och leder honom fram till särskilt spännande upplevelser. Men lägg märke till: dessa drömguidar uppfattas inte som något överlägset och upphöjt, utan som barn i förhållande till drömmaren, som är deras "far" även om han är helt ung.

Senoierna menar att drömmar kan avslöja latent konflikter, och de är inställda på att ta konsekvenserna. Drömmar de att en vän uppför sig fientligt mot dem, så säger de det till vederbörande efteråt på ett taktfullt sätt. Därigenom får han tillfälle till självvranssakan och till att ompröva sin inställning. Uppför sig inte drömmaren själv som han borde, omtalar han det inte direkt utan gör sig stort besvär för att vara extra vänlig och hjälpsam mot de "förolämpade". Även psi-drömmar tas självklart i betraktande. Drömmar man att någon drabbas av en olycka eller hotas av en fara, så varnas vederbörande omedelbart.

SENOIERNAS ARBETSTID

Efter familjernas interna drömdiskussion beger sig de vuxna och halvvuxna till gemensamhetsstugan för att utvidga arbetet med drömmarna. Drömmar av allmänt intresse rapporteras och diskuteras, inte minst gåvoaspekten. Blir det intresse för någon ny gåva från drömlandet, en dans eller en melodi

till exempel, så övas den in. Alltefter läggning och tillfälle bildas grupper som går in för ett eller annat projekt ur drömmarnas värld och utformar det under dagens lopp. De som är för små för att själva göra det bästa av sina gåvodrömmar, får hjälp av de vuxna. Men man kan ju fråga: hur i all världen får senoierna tid till så mycken diskussion och så många dröminspirerade aktiviteter?

Sanningen är att de skulle betrakta våra åtta timmars arbetsdag som något av slaveri. Inte ens välfärdsstatens djärvaste utopister skulle drömma om att lova oss så mycket fritid som drömmarens urskogssamhälle förfogar över som en självklarhet. Forskare har funnit att senoierna klarar sig med en genomsnittlig arbetsinsats på två timmar dagligen för sitt uppehälle. Resten är fritid. Endast när de flyttar till ett nytt ställe, krävs lite extraarbete. En vecka för att röja skogen, och en vecka för att uppföra sina lätta långhus.

KAN VI LÄRA AV SENOIERNAS?

Det kan vi i hög grad. Både vid britiska och amerikanska universitet har uppnåtts utmärkta resultat med senoi-drömmeseminarier. Om detta berättar bland andra den kliniska psykologen dr Patricia Garfield och den psykoanalytiskt utbildade Kilton Stewart. Genom att själva använda senoiernas drömkontrollsystem och genom att experimentera med intresserade studenter fann de snart att metoden fungerar lika bra i ett västligt industrisamhälle som i en asiatisk urskog. Den rekommenderas utan förbehåll också till dem som vill prova den på egen hand.

Släktskapet mellan senoiernas drömkonst och skilda yogametoder är uppenbart, men det verkar som om den förra är lättare att praktisera. Går man in för zen eller raja yoga till exempel, så görs hela arbetet i vaket tillstånd och det fordras en stark vilja (eller motivation) och lång tid innan man uppnår verkliga resultat, om man överhuvudtaget uppnår några. Dessutom skall man helst vara ensam eller åtminstone kunna vara ostörd en bestämd tid på dygnet. Drömarbetet däremot kräver ingen extra tid och man behöver inte leva ostörd, snarare tvärtom: blir man väckt av en eller annan orsak, så kan just detta ge en möjlighet att ta tag i en dröm som annars lätt kan gå förlostad under normalt uppvaknande. Och en sak till: de som praktiserar "drömmens yoga" kommer snart att upptäcka att det blir avsevärt

lättare att leva och fungera i det dagliga livet också – vilket inte alls behöver vara fallet med dem som använder andra metoder. Hela senoi-systemet är ju beräknat för en dubbel effekt: att leva bättre med sig själv och att leva bättre med andra.

TILLVÄGAGÅNGSSÄTTET

Det finns människor som hävdar att de aldrig eller ytterst sällan drömmar. De säger detta i god tro, men de tar fel. I och med upptäckten av Rapid Eye Movements (REM) har det bevisats att vi alla drömmar varenda natt, inte bara en gång utan fyra-fem gånger och sammanlagt mellan en och en halv och två timmar per natt. Om man vill få kontroll över sina drömmar, måste man kunna minnas något av dem, när man vaknar, och det är två saker som kan tjäna detta syfte. För det första verkar själva intresset för drömlivet stimulerande på erinringen, och för det andra bör man så snart man vaknar – utan att röra sig och innan man öppnar ögonen – försöka att komma ihåg så mycket som möjligt för att sedan skriva ned det. För att ha drömmupplevelsen i gott minne är det klokt att använda formen för närvarande tid: "Jag flyger ut ur fönstret och högt över taken" osv. Det är också till hjälp om man har tillfälle att diskutera sina drömmar i en positiv atmosfär. Drömmarna får man nämligen gärna dela med andra, till skillnad från eventuella meditationsupplevelser som det är bäst att behålla för sig själv. Detta kan bero på att vi inte i lika hög grad identifierar oss med vårt drömande jag som med vårt mediterande jag.

Och så skall man, innan man somnar, ställa in sig på att uppleva något gott och vackert och spännande i den följande drömmen och reflektera över den hållning man vill ha som drömkonstist: att man inte viker undan för en fara, utan konfronterar den, att man inte accepterar vad för slags drömsituation som helst, utan styr den i en mera berikande riktning, och så till slut att man tar något med sig hem, en eller annan gåva från drömmarnas land. De flesta drömmare hos oss är ensamma drömmare, även i det hänseendet kan vi lära av senoierna – eller av Robert Louis Stevenson som mötte sina "Brownies" i drömlandet, hjälpsamma nissar som talade om för honom vad han skulle skriva.

Källor: P. Garfield: "Creative Dreaming", Futura Publ, London, och K. Stewart: "Dream Theory in Malaya" i "Altered States of Consciousness" ed. by C. Tart, Doubleday, New York.



Ateistmöte en söndag i Santa Monica, Kalifornien. Ordföranden i föreningen, John Edwards, talar iförd sin blågula ateistmössa. (Foto Bertil Falk)

ATEISM

debatter, i undervisningssammanhang och så vidare. Det behövs helt enkelt folk som kan ställa upp och föreläsa om ateism, tala om ateism.

Det är också en av de uppgifter som organisationen tagit på sig. Just nu verkar de amerikanska ateisterna i Kalifornien vara mycket aktiva. I Los Angeles har de tolv verksamma kommittéer, däribland en särskild reklam- och PR-kommitté, de har startat den redan nämnda Ring-en-ateist-servicen och de tänker försöka få kändisar som är ateister att träda fram.

Men vad är det egentligen ateisterna förkunnar? De förkunnar att det inte finns någon himmelsk fader och ingen Gud som svarar på böner. Människorna måste därför i stället hjälpa varandra. Inte heller finns det enligt ateisterna någon djävul eller något helvete och så vidare. Allt detta är ett förnekande av välkända kristna trossatser.

LITEN MINORITET

De amerikanska ateisterna är en mycket liten minoritet i det amerikanska samhället, åtminstone enligt en Gallupundersökning, som publicerats av tidskriften Christianity Today. Inte mindre än 94 procent av USAs drygt 220 miljoner invånare tror att Gud existerar. 50 procent av amerikanerna tror dessutom att Gud skapade Adam och Eva och därmed satte i gång livet på jorden. 34 procent tror att Bibeln är bokstavsinspirerad, det vill säga att varje ord och punkt och komma har inspirerats av Gud. 34 procent tror att djävulen är en existerande varelse. Och 24 procent har aldrig så mycket som läst Bibeln.

Forts

Så någon lätt uppgift torde de fåtaliga ateister som är organiserade inte ha, om de försöker få det amerikanska folket att vända gudstron ryggen. Men de gör uppenbarligen så gott de kan.

Ateisternas högkvarter ligger i Texas, och nu har de också ett ateistmuseum i Petersburg, Indiana. Organisationens adress är American Atheist National Headquarters, P.O. Box 2117, Austin, Texas 78768, U.S.A.

Jupitereffektens första år

Många som hört talas om John Gribbins och Stephen Plagemanns bok *The Jupiter Effect* (omnämd i Sökaren 10/1979) går nu och väntar på att få se en *superkonjunktion* år 1982, då samtliga planeter skall rada upp sig på en så rät linje att dragningskraften får jorden att bäva. Men de kommer att få tji – ha, ha!

Vad Gribbin och Plagemann framför all utgår från är att *Jupiter och Saturnus*, solsystemets båda största planeter, under lång tid kommer att stå varandra mycket nära på himlen. Detta kan man kalla "konjunktion", om man ser från solen – men sett från jorden blir det fråga om en lång *kedja* av konjunktioner, där Jupiter och Saturnus ömsevis tycks fjärma och närma sig varandra. Tre konjunktioner inträffar 1981.

Vid några tillfällen kommer solsystemets samtliga planeter att hamna på samma sida om solen.

Detta kallas i boken "alignment", uppradning – men "linjen" blir aldrig så rät som många tror: minst 60 graders spridning sett från solen. Någon "superkonjunktion" är det alltså inte fråga om.

"Jupitereffekten" går ut på att den mot solen riktade dragningskraften från dessa planeter skulle förstärka solaktiviteten (som i vilket fall som helst skulle ha varit i stigande just nu), för att därvid, via en lång orsakskedja, öka antalet jordbävningar under *hela* perioden 1980-84. 1982 framhålls visserligen som det år då jordskalven kan nå sin kulmen, men vi vet nu att solaktiviteten började stiga tidigare än beräknat.

1980 var "jupitereffektens" första prognosår. Fram till december 1980 hade 65 stora jordbävningar inträffat, vilka uppmätts till 6,5 eller mer på Richterskalen. Motsvarande siffra för hela 1979 var 58, och under flera tidigare år har genomsnittet legat på mellan 50 och 60 skalv.

I boken *The Strangest Star* (Fontana 1980) söker John Gribbin precisera en del förutsägelser. Bl a påpekar han att samtliga planeter vid midnatt den 1 december 1980 "kommer att vara samlade" inom en vinkel av 90 grader. "Jag tror inte riktigt på det", skriver han, "men i alla fall tänker jag vara mycket noga med att hålla mig borta från jordbävningsområden tidigt i december." I efterhand kan det väl konstateras att Gribbin fick alldeles rätt i att han här hade fel. (En annan fråga är förstas vad som hände på solen: Blev det någon "tidvatteneffekt"?)

Ett helt oväntat stöd (!?) för en "jupitereffekt" (dvs. för ett samband mellan en Jupiter/Saturnus-konjunktion och kataklysmor på jorden) inföll den 4 november 1980 då, endast några timmar efter en ovanligt ljusstark konjunktion mellan månen, Jupiter och Saturnus, tidningarna kunde rapportera *det kraftigaste jordskredet som någonsin uppmätts i ett amerikanskt presidentval*. Någon riktig jordbävning blev det dock inte, men astrologer bävade, enligt nyhetsbyrån AP.

Sven Rosén

Sänd oss klipp!

Några vänner sänder oss regelbundet tidningsklipp. Vi vore tacksamma om fler ville göra detta. Om Du läser något intressant inom Sökarens ämnesområde i tidning eller tidskrift, klipp gärna ur det och sänd det till oss!

ASTROLOGI – ETT SÄTT ATT LEVA

Av Åsa Freij

I en Sökaren-enkät i nr 10, 1980, sa docent Jan-Öjvind Swahn bl a att han personligen betraktade horoskopställande som en avancerad form av mänsklig dårskap (hur hade han dragit den slutsatsen?) men att detta inte minskade hans intresse för fenomenets funktion i mångas tillvaro. Han tyckte att så länge någon kan tröstas, styrkas eller överhuvud taget bättras i något avseende genom astrologi, så har även den formen av psykoterapi sitt existensberättigande.

För människor som accepterar astrologin kan den vara ett sätt att leva. Ulla Sallert har skrivit en bok med de orden i titeln. Många har astrologin "i ryggen" så att säga, i sin vardag. För en del kan intresset vara ytligt och mest en lek, men andra kan planera allt i sin tillvaro med hänsyn till hur planeterna står på himlavalvet och vad horoskopet säger om dem själva och dem de har att göra med. En del människor går så långt att de inte vill umgås med personer födda i "fel" tecken.

En som verkligen lever med astrologin är Regina, ca 30, innehavare av en boutique i Stockholm och själv tvilling.

– Vilket tecken är du född i? är det första hon frågar när jag ringer upp för att be om en intervju.

– Vattumannen, bekänner jag och håller andan i väntan på att få höra om jag tillhör dem som Regina kan umgås med.

– O K, säger hon, vi är båda födda i ett lufttecken. Du kan komma.

– Är det inte jobbigt att följa astrologin så noga? undrar jag, när vi träffas bland långklänningar och parisblusar. Menar du att du undviker en del människor innan du ens försökt lära känna dem? Om jag hade varit född i "fel" tecken, hade du inte velat träffa mig då?

– Nja, så farligt är det inte, säger Regina. Men jag vet att jag har väldigt svårt att komma överens med t ex stenbockar. Och då är det bra att veta vem man har framför sig, så att man kan förbereda sig och kanske dämpa vissa reaktioner hos sig själv och den andra, undgå att såra osv.

– Egentligen behöver jag inte



– Prova själv! Ju mer man ser, desto mer övertygad blir man, säger Regina. (Foto Åsa Freij)

veta en persons tecken i förväg, för jag känner det i atmosfären. Jag kan känna direkt när en kund kommer in, om vi går ihop eller ej. Ibland är detta så starkt negativt att jag ber min kompanjon ta hand om kunden, för jag skulle ha svårt att göra det själv.

– Andra kommer jag fantastiskt bra överens med, vädurar t ex. Mannen i Väduren är "min man".

Regina berättar också att hon aldrig missar en chans att ta reda på vad en person har för soltecken – och helst litet mer.

– Det är så man lär, säger hon. Jag tittar t ex alltid på födelsetiden först, när en kund ger mig sitt ID-kort. För det mesta stämmer det med mina gissningar.

Vi talar en stund om relationerna mellan könen och hur de kan påverkas av astrologiska skillnader. Regina säger öppenhjärtigt att hon till och med nobbar att dansa med män som är födda i tecken som inte går bra ihop med hennes eget.

– Det är slöseri med tid, när det säkerligen finns många andra intressanta personer på plats, säger hon. Det kan tända i början, men det blir problem sen!

Lika öppenhjärtigt fortsätter hon:

– Om jag träffar en vädur och han är ihop med en kvinna som är vattuman, då gör jag inga försök att vinna honom. De två har alla förutsättningar att lyckas. Men om hon är jungfru, då har jag trumf på hand. De skulle i alla fall inte bli lyckliga.

– Stenbock – oxen blir bra äktenskap, konstaterar Regina vidare. Se på Silvia och kungen! Sådana äktenskap leder ytterst sällan till skilsmässor.

Regina menar också att det är viktigare att man kompletterar varandra än att man är lika.

För Regina är astrologin i vardagen en nästan outhärlig karta att ta sig fram med. Utan den vandrar man på måfå, tycker hon. Många misstag kan undvikas och många chanser och riktiga steg kan tas med dess hjälp. Hon tycker t ex att en arbetsgivare bör titta mer i horoskopet än på betygen när en person söker anställning. Horoskopet säger mer om hur den sökande passar för jobbet.

Själv tycker Regina att hon skulle passa som t ex personalchef eller yrkesvägledare. Hon är intresserad av människor.

Till sist: hur blir man en bra hemmaastrolog?

– Det bästa sättet, säger Regina, är att iakta och jämföra, att dra slutsatser och skaffa sig erfarenhet. Det är så man kan se att det stämmer.

"Du har ett liv efter döden"

PSYCHIC NEWS

Psychic News är tidningen som alltid sätter ordet "död" inom citationstecken. Ty död är enligt spiritualismen inte verklig död utan övergång till en annan tillvaro. Orden *You will live after you die* (du har ett liv efter döden) står alltid att läsa i första sidans övre vänstra hörn. Psychic News är en engelsk spiritualistisk nyhetstidning, som kommer en gång i veckan. Spridningen är inte obetydlig: över 100 000 läsare. Numret för 28 juni 1980 är det 2507:e från starten, och redaktören heter Maurice Barbanell, en äldre men vital man, själv "medium" och en habil journalist.

ÅTER FRÅN DÖDEN

I det 2507:e numret rapporteras bland annat om ett radioprogram (BBC Radio 4) där några personer som återvänt från ett dödsliknande tillstånd, berättade om märkliga upplevelser medan de varit till synes döda.

"De hade varit allvarligt sjuka och getts upp av sina läkare som döda."

Programledaren Bernard Jackson citerade en replik av Hamlet att döden är "det oupptäckta land varifrån ingen resande någonsin återvänder". De flesta av oss skulle hålla med om den beskrivningen, sa Jackson, men inte alla.

Det finns människor som kommit tillbaka, och de är orubbligt övertygade om att de vet vad det innebär att vara "död". En av dessa är Edmund Wilbourne. Som ung fick han en hjärtattack. Läkare sa till hans anhängare att han var "död". Men Wilbournes medvetande var ännu vid liv, och han kände som om en sträng förenade kropp och själ. Han slet av strängen. "Jag vaknade till medvetande på en plats som jag bara kan beskriva som himlen", berättade han, och han sa att han då kände sig "mer levande än någonsin tidigare i sitt liv". "Jag såg människor där som jag kände igen. Bland dem var mina föräldrar."

Wilbourne kunde inte rubbas i sin övertygelse att han sett och känt igen människor, när han befunnit sig i det utanförkroppsliga tillstån-

det. "De var verkliga människor", sa han. "Jag tror att jag såg dem sådana de var när de befann sig på höjdpunkten av sitt liv."

Hur såg det ut på "andra sidan"? "Det var en plats med mycket aktivitet", sa Wilbourne. "Det var som en stor stad, där en massa saker hände. Det syntes mig som om människorna där kunde använda all sin inneboende förmåga. Vad de gjorde är ganska svårt att säga. De högg inte ved eller någonting sådant, men de tycktes ha mycket att göra."

Wilbourne önskade att han kunde stanna på "andra sidan" för alltid, "men något hände som ingav mig stor oro. Genom den stora rymden hörde jag ord, högre och högre". Orden kom från en kvinna han kände. Hon upprepade: "Gud, låt honom inte dö!" Då vaknade Wilbourne i bårhuset. Han satte sig upp – och den närvarande vaktmästaren nästan svimmade. "Jag var tvungen att stiga upp och se efter hur det var fatt med honom", sa Wilbourne.

*

Barny Hayden, en storväxt, gladlynt man, fick för fem år sedan en hjärtattack. Under en vecka på sjukhus återupplivades han inte mindre än 90 gånger med hjälp av elektriska chocker – något av ett medicinskt rekord. Barny var medveten om att hans liv höll på att rinna ut. För att inte glida bort försökte han hålla fast blicken på ett ställe i taket. Men det lyckades inte; han gled in i en annan värld. Där mötte han sin "döde" far i en "mycket vacker trädgård". "Det var en av de bästa dagar jag någonsin upplevt", sa han. "Solen sken, fåglarna sjöng. Aldrig hade jag varit i en sådan trädgård förut. Till och med vädret var bättre 'där uppe' än här nere!"

Barny var säker på att han dog kroppsligt. "Jag tror att jag dog mer än en gång", sa han. Tidigare hade han varit "mycket skeptisk" till tanken på ett liv efter döden. Men nu, förklarade han, hade han "förstahandserfarenhet". "Det var ingen dröm. Jag kan inte ha drömt

det. Jag såg min fader.” – ”Jag kände mig så väl till mods och lugn, så jag kan inte säga nu att jag är rädd för döden”, tillade han. ”Jag är säker på att det finns ett liv ’där uppe’.”

Programledaren Bernard Jackson sa att när man lyssnar till Barny och andra med liknande erfarenheter, så är det omöjligt att inte påverkas av deras entusiasm. Men är det en verklig värld bortom döden som de berättar om? Kan deras ut-sagor användas som bevis?

Den framstående teologen professor John Hick har särskilt studerat religiösa läror om ett liv efter detta. Han anser att det mest relevanta dokumentet är den tibetanska dödsboken. Enligt denna fortsätter själen att leva, sedan den fysiska kroppen och hjärnan har dött, och den upplever en period innan återfödelse sker i en ny kropp.

En dr William Thompson, som bland annat varit medicinsk medarbetare i Times, sa att en persons religiösa övertygelse färgar hans upplevelse i detta tillstånd. Wil-bourne t ex, som är ortodox kristen, trodde att han mött Jesus.

En annan man som berättade om upplevelser i dödens närhet var Mohindar Surmay, en sikh, som aldrig hade tänkt särskilt mycket på ett liv efter detta, eftersom hans religion inte har så mycket att säga om den saken. För arton månader sedan genomgick han en allvarlig ryggoperation. Efter den återkom han inte till medvetande på normalt sätt. Men efter två timmars kamp lyckades läkarna få hans hjärta att fungera igen.

Surmay tyckte att han bars av åtta personer, tre på vardera sidan, samt en vid huvudet och en vid fötterna. Alla hade vita dräkter. De färdades genom en öken. Det började bli mörkt. En av bärrarna sa: ”Vi måste vänta här.” En annan invände: ”Han är död. Låt oss ta honom!” Men Surmay höll inte med om att han var ”död”. ”Se på mina händer!” protesterade han. ”Jag kan röra mig. Jag lever.” Men männen hörde honom inte, de lade inte märke till något. ”Jag begrep inget och höll tyst.” Efter en stund sa en av bärrarna: ”Låt oss ta honom. Det är mörkt.” Allt var fortfarande ett mysterium för Surmay. Plötsligt vände sig en i sällskapet om och såg en ljusprick. Surmay kunde också se den. Den blev större, och skenet ökade i styrka. Ljuset blev så intensivt ”att bärrarna vände bort ansiktet. De kunde inte se på det. Jag såg det mycket klart. Det var som en stor gloria.”

You will
live after
you die

Psychic News

The Spiritualist newspaper with over 100,000 readers
London, July 19, 1980 No 2510 On sale every Thursday Price 15p

Brutally murdered girl returns through veteran medium

JESSIE NASON ENDS VICTIM'S EARTHBOUND CONFUSED STATE

by
Michael Colmer

SCOTLAND YARD last week wanted to quit famous medium Jessie Nason after she had relived a girl's terrifying, brutal sex murder during a dramatic session.

I was present at the two-hour sitting held in the Peckham, St. London, flat where Sally Shepherd, victim of a maniac killer, had lived.

Jessie's visit followed a desperate "last resort" appeal from Sally's friend and flatmate Marty Rowley.

Poltergeist-type phenomena had been witnessed in the flat, doubts triggered by the frantic attempts of the earthbound Sally to establish contact.

"She said she killed I have seen her wandering around the flat near the bathroom and looking so lost," the worried Marty told Jessie.

I know she is trying to tell us something. She needs help. I've got to help her somehow.

Sally Shepherd was brutally raped and murdered last November. The account of her killing, which was a horrific crime, was reported in the national press.

The attack came after Sally, who worked at the Young Vic restaurant in Waterloo, was returning home after visiting friends.

Witnessed London police who investigated the crime described it as the most violent, inhuman murder they had encountered.

A senior murder squad detective suffered a fatal heart attack two days after he saw Sally's body.

The full details of the assault are too brutal to appear in print. Within minutes of arriving at Sally's home, Jessie announced she had made contact with the unfortunate victim.

To prove it she relived off the scene of violence. She was confirmed by the

medium.

It was terrible. Why did it have to happen to her?

I was weeping. I had to remove it. I know how he got it off.

From the room we relived the brutality of the events of November 10, 1979. It was a harrowing drama that unfolded in a vivid way.

"I went down that street in Peckham, Marty," said Sally. "I never got there again."

Sally's visit to the present time, repeated several times and repeated several times, clearly revealed the significant impact of her sadistic murder.

"I took the money out of my bag," she said.

"Ask her how much he took," said Marty.

About £5, came the reply. This amount was confirmed.

Next came "The police are aware about the Indian meal. I had eaten some curry earlier."

My Mum broke her heart when she knew what had happened. I kept trying to explain it to her, but she doesn't understand.

It was then that Jessie, shaken

and moved by the link she had made called herself by inter-vening rather than direct reliving Sally's words.

"She looks sad here because this was her home," Jessie explained to Marty.

"Did you know her real name was not Sally but Sarah?" he asked.

"Yes," said Jessie.

"I don't know this name," she said.

"This was one of many names of evidence that proved to me Jessie wasn't mind reading. This was really spirit communication."

"Was she due to return to Wales?" — "Yes."

"Isn't there another Welsh link?" — "Yes, a boy friend."

"She had a sister by adoption."

"They couldn't stand each other."

"Does the surname of Walter mean anything?" — "Yes, but I can't remember."

"Did she have a particular skin condition, a mole or a birthmark?" — "Yes, she suffered from a rash."

"Did she know someone named Mary?" — "Yes, at work."

"And someone named Bill?" — "Yes, a vague friend."

"Her father passed on some years ago."

With the reunion slightly increased, she said, "I stopped off to see some friends."

Who did he do it? "Mrs. Nason?" It was terrible. Why did it have to happen to her?

I was weeping. I had to remove it. I know how he got it off.

From the room we relived the brutality of the events of November 10, 1979. It was a harrowing drama that unfolded in a vivid way.

"I went down that street in Peckham, Marty," said Sally. "I never got there again."

Sally's visit to the present time, repeated several times and repeated several times, clearly revealed the significant impact of her sadistic murder.

"I took the money out of my bag," she said.

"Ask her how much he took," said Marty.

About £5, came the reply. This amount was confirmed.

Next came "The police are aware about the Indian meal. I had eaten some curry earlier."

My Mum broke her heart when she knew what had happened. I kept trying to explain it to her, but she doesn't understand.

It was then that Jessie, shaken

and moved by the link she had made called herself by inter-vening rather than direct reliving Sally's words.

"She looks sad here because this was her home," Jessie explained to Marty.

"Did you know her real name was not Sally but Sarah?" he asked.

"Yes," said Jessie.

"I don't know this name," she said.

"This was one of many names of evidence that proved to me Jessie wasn't mind reading. This was really spirit communication."

"Was she due to return to Wales?" — "Yes."

"Isn't there another Welsh link?" — "Yes, a boy friend."

"She had a sister by adoption."

"They couldn't stand each other."

"Does the surname of Walter mean anything?" — "Yes, but I can't remember."

"Did she have a particular skin condition, a mole or a birthmark?" — "Yes, she suffered from a rash."

"Did she know someone named Mary?" — "Yes, at work."

"And someone named Bill?" — "Yes, a vague friend."

"Her father passed on some years ago."

With the reunion slightly increased, she said, "I stopped off to see some friends."

Who did he do it? "Mrs. Nason?" It was terrible. Why did it have to happen to her?

I was weeping. I had to remove it. I know how he got it off.

From the room we relived the brutality of the events of November 10, 1979. It was a harrowing drama that unfolded in a vivid way.

"I went down that street in Peckham, Marty," said Sally. "I never got there again."

Sally's visit to the present time, repeated several times and repeated several times, clearly revealed the significant impact of her sadistic murder.

"I took the money out of my bag," she said.

"Ask her how much he took," said Marty.

About £5, came the reply. This amount was confirmed.

Next came "The police are aware about the Indian meal. I had eaten some curry earlier."

My Mum broke her heart when she knew what had happened. I kept trying to explain it to her, but she doesn't understand.

It was then that Jessie, shaken

and moved by the link she had made called herself by inter-vening rather than direct reliving Sally's words.

"She looks sad here because this was her home," Jessie explained to Marty.

"Did you know her real name was not Sally but Sarah?" he asked.

"Yes," said Jessie.

"I don't know this name," she said.

"This was one of many names of evidence that proved to me Jessie wasn't mind reading. This was really spirit communication."

"Was she due to return to Wales?" — "Yes."

"Isn't there another Welsh link?" — "Yes, a boy friend."

"She had a sister by adoption."

"They couldn't stand each other."

"Does the surname of Walter mean anything?" — "Yes, but I can't remember."

"Did she have a particular skin condition, a mole or a birthmark?" — "Yes, she suffered from a rash."

"Did she know someone named Mary?" — "Yes, at work."

"And someone named Bill?" — "Yes, a vague friend."

"Her father passed on some years ago."

With the reunion slightly increased, she said, "I stopped off to see some friends."

Who did he do it? "Mrs. Nason?" It was terrible. Why did it have to happen to her?

I was weeping. I had to remove it. I know how he got it off.

From the room we relived the brutality of the events of November 10, 1979. It was a harrowing drama that unfolded in a vivid way.

"I went down that street in Peckham, Marty," said Sally. "I never got there again."

Sally's visit to the present time, repeated several times and repeated several times, clearly revealed the significant impact of her sadistic murder.

"I took the money out of my bag," she said.

"Ask her how much he took," said Marty.

About £5, came the reply. This amount was confirmed.

Next came "The police are aware about the Indian meal. I had eaten some curry earlier."

My Mum broke her heart when she knew what had happened. I kept trying to explain it to her, but she doesn't understand.

It was then that Jessie, shaken

and moved by the link she had made called herself by inter-vening rather than direct reliving Sally's words.

"She looks sad here because this was her home," Jessie explained to Marty.

"Did you know her real name was not Sally but Sarah?" he asked.

"Yes," said Jessie.

"I don't know this name," she said.

"This was one of many names of evidence that proved to me Jessie wasn't mind reading. This was really spirit communication."

"Was she due to return to Wales?" — "Yes."

"Isn't there another Welsh link?" — "Yes, a boy friend."

"She had a sister by adoption."

"They couldn't stand each other."

"Does the surname of Walter mean anything?" — "Yes, but I can't remember."

"Did she have a particular skin condition, a mole or a birthmark?" — "Yes, she suffered from a rash."

"Did she know someone named Mary?" — "Yes, at work."

"And someone named Bill?" — "Yes, a vague friend."

"Her father passed on some years ago."

With the reunion slightly increased, she said, "I stopped off to see some friends."

Who did he do it? "Mrs. Nason?" It was terrible. Why did it have to happen to her?

I was weeping. I had to remove it. I know how he got it off.

From the room we relived the brutality of the events of November 10, 1979. It was a harrowing drama that unfolded in a vivid way.

"I went down that street in Peckham, Marty," said Sally. "I never got there again."

Sally's visit to the present time, repeated several times and repeated several times, clearly revealed the significant impact of her sadistic murder.

"I took the money out of my bag," she said.

"Ask her how much he took," said Marty.

About £5, came the reply. This amount was confirmed.

Next came "The police are aware about the Indian meal. I had eaten some curry earlier."

My Mum broke her heart when she knew what had happened. I kept trying to explain it to her, but she doesn't understand.

It was then that Jessie, shaken

and moved by the link she had made called herself by inter-vening rather than direct reliving Sally's words.

"She looks sad here because this was her home," Jessie explained to Marty.

"Did you know her real name was not Sally but Sarah?" he asked.

"Yes," said Jessie.

"I don't know this name," she said.

"This was one of many names of evidence that proved to me Jessie wasn't mind reading. This was really spirit communication."

"Was she due to return to Wales?" — "Yes."

"Isn't there another Welsh link?" — "Yes, a boy friend."

"She had a sister by adoption."

"They couldn't stand each other."

"Does the surname of Walter mean anything?" — "Yes, but I can't remember."

"Did she have a particular skin condition, a mole or a birthmark?" — "Yes, she suffered from a rash."

"Did she know someone named Mary?" — "Yes, at work."

"And someone named Bill?" — "Yes, a vague friend."

"Her father passed on some years ago."

With the reunion slightly increased, she said, "I stopped off to see some friends."

Who did he do it? "Mrs. Nason?" It was terrible. Why did it have to happen to her?

I was weeping. I had to remove it. I know how he got it off.

From the room we relived the brutality of the events of November 10, 1979. It was a harrowing drama that unfolded in a vivid way.

"I went down that street in Peckham, Marty," said Sally. "I never got there again."

Sally's visit to the present time, repeated several times and repeated several times, clearly revealed the significant impact of her sadistic murder.

"I took the money out of my bag," she said.

"Ask her how much he took," said Marty.

About £5, came the reply. This amount was confirmed.

Next came "The police are aware about the Indian meal. I had eaten some curry earlier."

My Mum broke her heart when she knew what had happened. I kept trying to explain it to her, but she doesn't understand.

It was then that Jessie, shaken

and moved by the link she had made called herself by inter-vening rather than direct reliving Sally's words.

"She looks sad here because this was her home," Jessie explained to Marty.

"Did you know her real name was not Sally but Sarah?" he asked.

"Yes," said Jessie.

"I don't know this name," she said.

"This was one of many names of evidence that proved to me Jessie wasn't mind reading. This was really spirit communication."

"Was she due to return to Wales?" — "Yes."

"Isn't there another Welsh link?" — "Yes, a boy friend."

"She had a sister by adoption."

"They couldn't stand each other."

"Does the surname of Walter mean anything?" — "Yes, but I can't remember."

"Did she have a particular skin condition, a mole or a birthmark?" — "Yes, she suffered from a rash."

"Did she know someone named Mary?" — "Yes, at work."

"And someone named Bill?" — "Yes, a vague friend."

"Her father passed on some years ago."

With the reunion slightly increased, she said, "I stopped off to see some friends."

Who did he do it? "Mrs. Nason?" It was terrible. Why did it have to happen to her?

I was weeping. I had to remove it. I know how he got it off.

From the room we relived the brutality of the events of November 10, 1979. It was a harrowing drama that unfolded in a vivid way.

"I went down that street in Peckham, Marty," said Sally. "I never got there again."

Sally's visit to the present time, repeated several times and repeated several times, clearly revealed the significant impact of her sadistic murder.

"I took the money out of my bag," she said.

"Ask her how much he took," said Marty.

About £5, came the reply. This amount was confirmed.

Next came "The police are aware about the Indian meal. I had eaten some curry earlier."

My Mum broke her heart when she knew what had happened. I kept trying to explain it to her, but she doesn't understand.

It was then that Jessie, shaken

and moved by the link she had made called herself by inter-vening rather than direct reliving Sally's words.

"She looks sad here because this was her home," Jessie explained to Marty.

"Did you know her real name was not Sally but Sarah?" he asked.

"Yes," said Jessie.

"I don't know this name," she said.

"This was one of many names of evidence that proved to me Jessie wasn't mind reading. This was really spirit communication."

"Was she due to return to Wales?" — "Yes."

"Isn't there another Welsh link?" — "Yes, a boy friend."

"She had a sister by adoption."

"They couldn't stand each other."

"Does the surname of Walter mean anything?" — "Yes, but I can't remember."

"Did she have a particular skin condition, a mole or a birthmark?" — "Yes, she suffered from a rash."

"Did she know someone named Mary?" — "Yes, at work."

"And someone named Bill?" — "Yes, a vague friend."

"Her father passed on some years ago."

With the reunion slightly increased, she said, "I stopped off to see some friends."

Who did he do it? "Mrs. Nason?" It was terrible. Why did it have to happen to her?

I was weeping. I had to remove it. I know how he got it off.

From the room we relived the brutality of the events of November 10, 1979. It was a harrowing drama that unfolded in a vivid way.

"I went down that street in Peckham, Marty," said Sally. "I never got there again."

Sally's visit to the present time, repeated several times and repeated several times, clearly revealed the significant impact of her sadistic murder.

"I took the money out of my bag," she said.

"Ask her how much he took," said Marty.

About £5, came the reply. This amount was confirmed.

Next came "The police are aware about the Indian meal. I had eaten some curry earlier."

My Mum broke her heart when she knew what had happened. I kept trying to explain it to her, but she doesn't understand.

It was then that Jessie, shaken

and moved by the link she had made called herself by inter-vening rather than direct reliving Sally's words.

"She looks sad here because this was her home," Jessie explained to Marty.

"Did you know her real name was not Sally but Sarah?" he asked.

"Yes," said Jessie.

"I don't know this name," she said.

"This was one of many names of evidence that proved to me Jessie wasn't mind reading. This was really spirit communication."

"Was she due to return to Wales?" — "Yes."

"Isn't there another Welsh link?" — "Yes, a boy friend."

"She had a sister by adoption."

"They couldn't stand each other."

"Does the surname of Walter mean anything?" — "Yes, but I can't remember."

"Did she have a particular skin condition, a mole or a birthmark?" — "Yes, she suffered from a rash."

"Did she know someone named Mary?" — "Yes, at work."

"And someone named Bill?" — "Yes, a vague friend."

"Her father passed on some years ago."

With the reunion slightly increased, she said, "I stopped off to see some friends."

Who did he do it? "Mrs. Nason?" It was terrible. Why did it have to happen to her?



1	Onsdag 1900	Healing och hälsa Doris Ankarberg 14 Klubb Kamelen, Sjölagårdsgat. 17, Gamla Stan
2	Torsdag 1900	Strålning av livsmedel L-E Tammelén Hälsans Hus, Fjällgatan 23A, Söder
3	Fredag 1900	Martínus kosmologi Mikael Nordfors Klubb Kamelen, Sjölagårdsgat. 17, Gamla Stan
4	Lördag 1600	Rättssäkerhet i upplösning Kjell Müllerbock, Hälsans Hus, Fjällgatan 23A
5	Söndag 1500	Hjärtats renhet i dikt och ton Connie & Ola Hyllander Karlav. 44 Teosofiska Samfundet
6	Måndag 1930	Insikt i tidigare liv Johan Wirtman 15 Fabriksalen, ABF-Huset, Sveav. 41, Måndagsgruppen
7	Tisdag 1900	Hur kan vi.... Teosofisk studiegrupp Karlavägen 44, Teosofiska Samfundet
8	Onsdag 1900	Gammal folktro Karin Borgkvist Klubb Kamelen, Sjölagårdsgat. 17
9	Torsdag 1900	Meditationscirkel Curt Beng. Periti Spets Karlavägen 44 08-893659 Teosofiska Samf.
10	Fredag	Yoga och meditation Veckoslutskurs i Stockholm se här intill ->
11	Lördag 1600	Varför vegan? Roger Sperrling Hälsans Hus, Fjällgatan 23A, Söder
12	Söndag 1500	Sufiqudstjänst Rauschan Westenberg Kvickargården, Varnsgatan 15, Söder
13	Måndag 1930	Det gudomliga mänskliga dramat 16 Pastor Uwe Lemke, ABF, Fabriksalen, Sveav. 41, Måndag
14	Tisdag 1900	Symboler - en ledhåd inåt Hans Liljensström, Karlavägen 44, Teosofiska Samf.
15	Onsdag 1900	Japan Sven Hölme eller 5 år i Japan Klubb Kamelen, Sjölagårdsgat. 17
16	Torsdag	Rörelseglad och lugn Påskferie med kurs i ALEXANDERS TEKNIK
17	Fredag	
18	Lördag	
19	Söndag	
20	Måndag	17 Annanlag Pask
21	Tisdag 1900	Hur kan vi.... Teosofisk studiegrupp Karlavägen 44, Teosofiska Samfundet
22	Onsdag 1900	Reinkarnationsterapi Johan Wirtman Klubb Kamelen, Sjölagårdsgat. 17, Gamla Stan
23	Torsdag 1900	Ren värld för effektiv miljövard Karlavägen 32A, 08-68 16 16
24	Fredag 1900	Teaching med Sture och Turid ABF-Huset, Hedénsalen, Sveav. 41
25	Lördag 1900	Bröd Anny Törnqvist Klubb Kamelen, Sjölagårdsg. 17, Gamla Stan
26	Söndag 1745	ECK - nyckeln till de döda världarna Gästriksgatan 18 08-307756
27	Måndag 1930	Höjdspsykologi mm Björn Sjöhall 18 ABF, Fabriksalen, Sveav. 41, Måndagsgruppen
28	Tisdag 1900	Helande genom tro Johan Wirtman Kvickargården, Varnsg. 15, Söder Sufiqudstjänst
29	Onsdag 1900	Tempelriddarnas historia Frank Schan, Klubb Kamelen, Sjölagårdsgat. 17
29	Onsdag 1915	Astrologi i kosmologisk belysning Lars Mannberg Klaragatan 7, Malmö Program får du om du ringer 040-80950

25-26/4
Intensiv!

i SIDDHA YOGA. Intensiven är det centrala programmet i Siddha Yogan. Den leds av Swami Raghavananda från London. Kursen hålls på engelska.
25-26 april. Information genom Siddha Yoga Dham Katarina Bangata 66
Tel: 08-43 57 09

Informationskväll den 18/4 om Siddha Yoga och spontan meditation. Kl. 18.00. Samma adress som ovan.

Bioenergetisk Funktionsdiagnostik

Kursen innehåller bl a klassisk akupunktur, medikamenttester och en hel del praktik och teori. För ytterligare information och utförligt program: Hammarängens Naturmedicin Box 2080 137 02 Västerhaninge
Tel: 08-43 68 50
Kursledare: Berndt Nilsson



Information och anmälningar till
Apeiron - Institutet 12-20 april utanför
Drottninggatan 102 Linköping
111 60 Stockholm 08-11 18 99



ZONTERAPI
11-12 april Stockholm
25-26 april
Veckoslutskurs

Du lär dig allt du behöver veta för att kunna behandla dig själv och dina vänner.
Kursledare: Berit Jenkins
Kurslokal: Centrala Stockholm
Information: 018-25 13 53

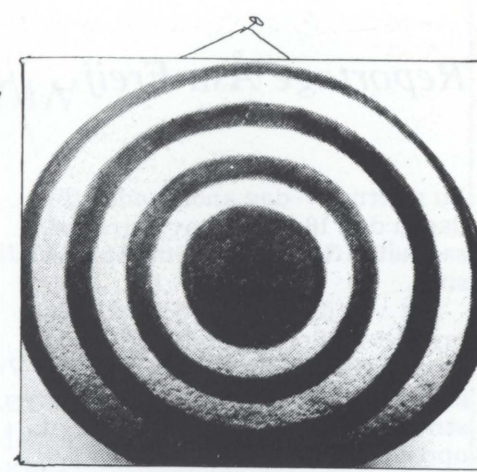
Sökarguiden mot nya mål
Box 45505, 104 30 Stockholm

TORA institutet

Avspänning, yoga, meditation, visualisering, koncentration och andning mm.

TORA-institutet drivs av Marianne Nicou och Röde Orm. Bägge har långvarig yoga- och meditationsutbildning bakom sig. TORA betyder NU. TORA-institutet ger också ut en liten tidsskrift som heter "Fågeln och trädet". Skriv och beställ deras utförliga program för våren/ sommaren.

TORA-Institutet, Nordhemsgatan 43 A, 413 06 Göteborg. 031-24 68 16



SEFRAM-Gruppen

håller på att utveckla ett "framtidssamhälle" i det gamla gruvssamhället Persberg, Filipstad. Vid en av Sveriges renaste sjöar ligger gruvbolagets nedlagda järngruva med gruvkontor, reparationsverkstäder, laboratorium och förädlingsbyggnader... det mesta är tomt.

Det kan bli något stort. Det beror på responsen från dig! Vill du ha mer information så skriv till:
SeFram-Gruppen
Gruvkontoret
Persberg
682 00 Filipstad
eller ring 0590-212 51-54

Cafe Vega

på Vegagatan 15 öppnar nu i april. Där kommer det att bli föredragsverksamhet och bl a med sagoaftnar med Monica Seilitz.
Är du intresserad så ta kontakt med Monica på tel: 08-10 96 15 eller 32 62 52

SÖKARGUIDEN beror på dig och den information som du skickar in. Gör en ansträngning och lägg något på lådan idag!

Medmera

Innan Galleri Medmera slår igen sina portar så har man en livlig aktivitet: Lin Martin återkommer i slutet av april. Han kommer att ge privata readings- och trance-sessioner. Ira Seidenstein, psykisk healer kommer i början av april och ger då healing- och readingsessioner. (Info: 08-56 19 84, 56 15 75)

I slutet av april kommer Lena Wadenmark att hålla en 5-dagars rebirthing-kurs 20-24/4.

Information: Wäxthuset, Galleri Medmera, Bellmansgatan 20 A
tel: 08-41 16 40

Malmö

- SYDSVENSKA SANNINGSSÖKARE!
- 8/4 SAI BABA
 - 22/4 Paranormala röstfenomen av Claude Thorlin
 - 27/4 Informationsafton, fri entré Kaffe och kakor 5:-
 - 29/4 Astrologin i kosmisk belysning Lars Mannberg.

Samtliga föredrag hålls på Klarag. 7 och börjar kl 19.15 i regi av Spiritualistiska Sällskapet
PSYKISKT FORUM tel: 040-80 95 0

ALTERNATIV

Öppet hus

Reportage Åsa Freij

En alternativ-dag anordnades söndagen den 18 januari av Kursverksamheten vid Stockholms Universitet.

Det var öppet hus, och det blev mycket folk och trångt i Kursverksamhetens lokaler vid Engelbrekts-gatan (gamla Beskowska skolan) strax efter det att portarna slagits upp klockan ett.

Intresset för allt som är alternativ till det etablerade är stort. I ordet alternativ ligger också en underförstådd värdering att det rör sig om något bättre.

Det finns alternativa sätt att leva, som går ut på att tänka mindre privatekonomiskt, mer solidariskt och globalt, att vårda miljön, att vara sparsam med jordens resurser, att leva småskaligt. Det är givetvis positivt när medvetna och framsynta människor strävar efter att skapa ett bättre samhälle och vinner gehör för sina idéer. Alternativens strävan är ju också att inte längre behöva kallas alternativ, utan bli allmänt accepterade.

Alternativ energi, alternativ stad, alternativ produktion, alternativ skola och pedagogik och alternativ mat var bland det som presenterades på alternativ-dagen. Maten stod Per och Gita Sellmann för. De

mötte besökarna strax innanför entrén med ett bord fullt av vegetarisk hälsokost och med reklam för groddar och för "tofu", ett slags soyabönsost, mycket proteinrik, som är populär i Japan.

I ett annat rum mötte man Gerd Skoog, sedan flera år eldsjäl i projektet Hälsans by – ett småskaligt alternativt landsbygdssamhälle, som för övrigt just bytt namn till Framtidssamhället EKO-byn.

Där fanns också representanter för kooperativet Norrkläder, Jordens vänner, Framtiden i våra händer och Ekoteket.

Det fanns utställningar, och det visades film.

Stora och små kunde prova på att skapa själva i en Levande verkstad, eller de kunde koppla av med gratis saft och musikgruppen Vargavinters musik.

Folk strövade omkring och pratade med programvärdarna och med varandra. Det blir något av storfamiljsatmosfär i alternativa tillställningar. De flesta som är engagerade i alternativt arbete, känner igen varandra, och många intresserade återkommer också vid olika arrangemang.

Här litet om några av deltagarna på tema-dagen:

Ekoteket

Ekoteket är en ideell förening som är partipolitiskt och religiöst obunden. Den bildades 1974 i Stockholm och har sedan dess arbetat för att bygga ut ett informationsnät för vad man kallar "mjuk teknologi och alternativa levnadsformer". Det innebär att man vill verka för användande av resursbesparande metoder, återanvändningsteknik, sådana energikällor som sol, vind, vatten och jordvärme. Ekoteket vill också verka för en rättvis fördelning av jordens resurser och en balans mellan människan och hennes miljö. Man har också ett bibliotek och ger ut en tidskrift. Arbetet bedrivs i smågrupper med olika specialisering: boende, energi, informationspridning.

Norrkläder

Norrkläder är ett kooperativ av sömmerskor som bildades i samband med Algots-krisen i Västerbotten. Västerbottenskvinnorna blev med sin kamp något av en symbol för begreppet alternativ produktion i Sverige. Nu arbetar 17 sömmerskor tillsammans i kooperativet Norrkläder med målsättningen att så många som vill av dem som jobbade i Algots Skelleftefabrik ska beredas sysselsättning. Och i Lycksele håller man på att skapa ett kooperativ.

– Vi vill komma bort från modehysterin och slit- och slängmentaliteten, säger kvinnorna i Norrkläder.

– För oss är alternativ produktion en tillverkning av produkter som människorna verkligen behöver!

Svenska Freds- och Skiljedomsföreningen

"Sverige kan börja!" – det är Svenska Freds- och Skiljedomsföreningens motto. Man arbetar för nedrustning och för att Sverige ska föregå med gott exempel.

Svenska Freds menar att Sverige kan börja nedrusta, bland annat eftersom vi är ett av de minst hotade länderna i världen. Erfarenheten visar ju också att nedrustning inte

kan inledas genom konferenser och förhandlingar. Nedrustning kan uppnås bara genom att verkliga nedskärningar görs i den militära budgeten. Och något land måste ju börja! Varför inte Sverige som är det femte bäst rustade landet i världen!

Svenska Freds vänder sig också mot "miljöförstöring, utsugning och imperialism". Den har ett 40-tal lokalavdelningar och verkar som en modern folkrörelse, men den startades redan för 95 år sedan av ett 80-tal riksdagsmän.

I en liten informationsskrift citerar man Henrik Tikkanen, som är känd för att kunna ta våra galenskaperna på kornet:

"Allt talar för nedrustning, om faran med den hejdlösa upprustningen, mot den stegrade vapenproduktionen. Alla är överens om att det är dags att göra ett slut på galenskapen, ja de talar faktiskt om galenskap, men när jag säger att vi skall nedrusta, säger de att jag är galen. Jag skulle vilja veta om jag är det."

En dikt av Bernt Rosengren fångar också väl innehållet och uppmaningen, inte bara i freds-rörelsen, utan i hela den alternativa rörelsen:

Bara genom att blunda
kan du tro att fred råder
och att frihet finns.

Bara genom att inte blunda
kan vi se till att fred
kommer att råda och att frihet
kommer att finnas.

Det finns en nödvändig sorts
galenskap:
att tro att just du kan förändra
världen.

En galenskap som gränsar till
genialitet
och samtidigt är den enklaste
vardagskloshet:
Du kan det, och du gör det
tillsammans med andra.

Bland utställare och publik gick Jonas Netterberg från det arrangerande studieförbundet och agerade värd, övervakare och allt-i-allo. Han framhöll att det var de medverkande som själva gjort grovjobbet. De hade inbjudits att delta och sköta var och en sin egen presentation.

Initiativet kommer från en arbetsgrupp inom Kursverksamheten.

– Vi kände det angeläget att göra något sådant här nu, säger Jonas. Intresset är tillräckligt stort för att det ska finnas respons. Och vi har redan studiecirkel kring många alternativfrågor. Vi har nu möjlighet att med nya cirklar följa upp en sådan här puff för det som vi tycker är positivt.

Månadens sökardikt

FÖRKLÄDD LÄNGTAN

Det mesta du gör är ett surrogat för något annat,
som du hellre ville.

Vad det är, vet du inte,
men att det är framgår av din otillfredsställdhet,
din gnagande hunger efter något annat.
Ju mer du fortsätter på den inslagna vägen,
desto mer skriker ditt hjärta,
och du kan inte tysta ner det,
ett förklätt skri efter något annat,
som väntar på dig.

Birger Edmar

Framtids- och miljöparti

Nya svenska politiska partier, som vill vara alternativ till de fem riksdagspartierna, har då och då sett dagens ljus. Men framgången har uteblivit. Oftast har de nya partierna, som ibland ställt upp i val till riksdagen, förblivit helt små, ledda av välmenande entusiaster utan möjlighet att samla tillräckliga skror anhängare. Där har saknats politisk "professionalism".

Men när nu Per Gahrton, känd politisk debattör, efter sitt avhopp från folkpartiet och riksdagen engagerar sig i bildandet av ett nytt parti, finns kanske större möjligheter för en framgångsrik ny partibildning.

Gahrton är en centralgestalt i något som heter Aktionsgruppen för ett framtids- och miljöparti. Knutna till aktionsgruppen finns arbetsgrupper för bland annat alternativ pedagogik och energi, anti-kärnkraft, fred och försvar, hälso- och sjukvård, kultur och forskning, natur och miljö, skolan och samhället,

trafik samt ungdom och samhälle.

Kontaktman för de två grupper som behandlar djurskydd och u-ländernas relationer med Sverige är vår vän Roland von Malmberg.

Det nya partiet blir "tvärvärdigt på den röd-blå skalan". Roland förklarar:

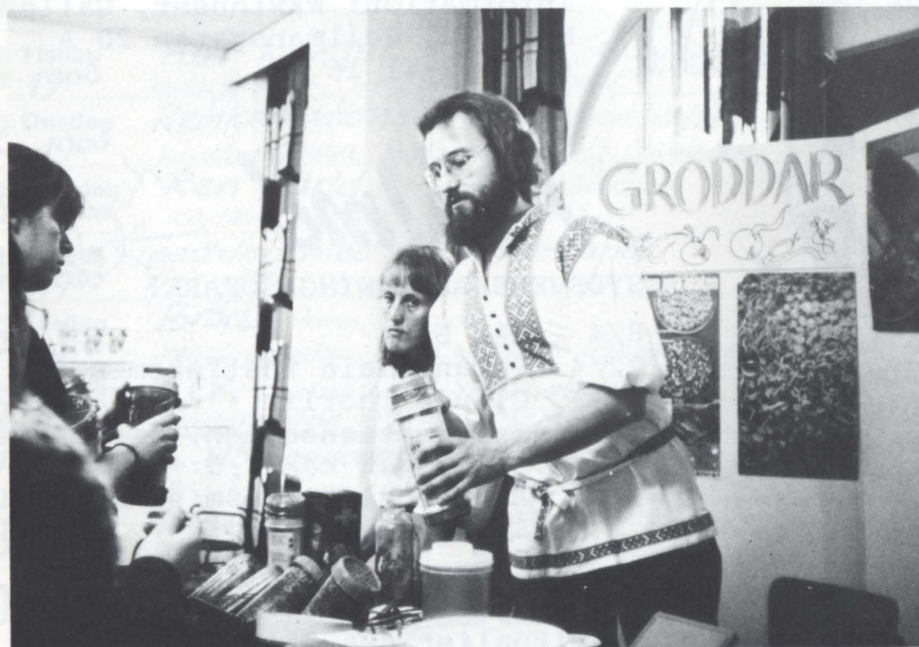
Att stoppa kärnkraften, atomvapnen, engångsburkarna eller Al-taälvutbyggnaden är en *sund konservatism*.

Att kämpa för medborgerliga fri- och rättigheter i öst och väst är en *oumbärlig liberalism*.

Att kräva en rättvis fördelning av världens tillgångar för u-ländernas fattiga är en *nödvändig radikalism*.

– Samhällets uttalade mål, säger Roland vidare, är idag bara ekonomiska: tillväxt, hög konsumtion och export, handelsbalans. Dessa måste underordnas viktigare dimensioner som bara börjat diskuteras: freds- och basförsörjningstrygghet, individens uppgift att mogna i samverkan och ansvar, det andliga sökandet, ekologisk balans, kommande generationers rätt etc.

Adress: Aktionsgruppen för ett framtids- och miljöparti, Smålandsgatan 9, 111 46 Stockholm.



Alternativ kost förespråkas av Per och Gita Sellmann. (Foto Åsa Freij)

LIVET EFTER DETTA

temadag i Storkyrkan



I Storkyrkan fr v Karl Törnqvist, Britt Sevelius, Holsten Fagerberg, Anders Blomquist, Nils-Olof Jacobson, Rolf Ejvegård, Bertil Edgardh och Jean Paillard under samtal om livet efter detta. (Foto SM)

Söndagen den 25 januari var det dags för ännu en djärvt väsentlig temadag i Storkyrkan i Stockholm. Förra gången, i september, gällde det astrologin, nu "livet efter detta".

Pastor Marianne Blom sa i sin inledande presentation av temadagen att man i Storkyrkan gärna vill lyssna med uppmärksamhet och stor respekt till dem som har en annan tro, en annan teologi än Svenska kyrkans.

– Vi kristna tror på ett evigt liv, underströk hon, och fortsatte: Det finns olika föreställningar och teorier om livet efter detta i kyrkor och bland forskare. Men i sökandet efter sanningen kan vi alla mötas.

SPIRITUALISTER: DÖDEN ÄR EN ÖVERGÅNG

Första programpunkten var samtal i tre grupper, samlade i var sin del av kyrkan, och varje grupp hade en av Storkyrkans präster som samtalsledare. I "grupp 3" var det förbundsordföranden i Sveriges Spiritualisters Riksförbund (med ca 3000 medlemmar och dessutom många sympatisörer) Karl Törnqvist och sekreteraren i Stockholms Spiritualistiska Förening Britt Sevelius som svarade på frågor.

Törnqvist sa att det är en spiritualistisk grundsats att livet är evigt.

– Den fysiska döden är endast en övergång till ett annat livsplan bortom jordeplanet. Dessa andra

livsplan existerar bortom tid och rum, men kan ändå upplevas närliggande och möjliga att kommunicera med genom bön, meditation, spontanupplevelser och under de speciella sammankomster som finns inom den spiritualistiska rörelsen: seanserna.

Törnqvist sa också att livets mening enligt spiritualismen är personlighetens utveckling, dvs en successiv tillväxt, som sker genom ökad kunskap och vunna erfarenheter enligt lagen om sådd och skörd ("vad du sår, får du ock skörda"). Reinkarnationsläran är en viktig del av spiritualismens grundsatser. Genom att vi återföds – med längre eller kortare intervaller

– möjliggörs personlighetens andliga utveckling. Genom att tillväxa i kärlek och visdom får vi ett renare gudsmedvetande och närmar oss mänsklighetens slutmål.

Vi fick också veta att spiritualismen verkar för fred och samförstånd mellan alla människor, oberoende av religionstillhörighet, nationalitet, hudfärg och kön.

Britt Sevelius, som representerade sin förening och en traditionell, konservativ spiritualism, underströk att i Sverige är spiritualisterna kristna, fastän de till skillnad från de kristna inom Svenska kyrkan har reinkarnationstanken.

Karl Törnqvist, som representerade Sveriges Spiritualisters Riksförbund, där man släppt anknytningen till kristendomen, försäkrade att spiritualismen i vårt land inte står i motsättning till någon religion.

– Alla är välkomna till oss oberoende av religionstillhörighet, sa han och tillade: Vi vill uppmana våra medlemmar att visa tolerans mot olik tänkande och att efter bästa förstånd och förmåga tillämpa de etiska bud som finns i alla religioner men som vi känner är särskilt klart formulerade i Jesu kärlekslära.

På en fråga från publiken om det finns stöd i Bibeln för reinkarnationsläran, svarade Britt Sevelius att det i Gamla testamentet sägs att Elias skall återkomma och i Nya testamentet att han redan har återkommit – som Johannes Döparen. ("... jag /Jesus/ säger eder, att Elias redan har kommit. Men de ville icke veta av honom, utan förforo med honom alldeles såsom de vilde. – – Då förstodo lärjungarna, att det var om Johannes Döparen, som han talade till dem." Matt. 17:9-13.)

– Hur är det på "andra sidan?", var en annan fråga.

Törnqvist svarade att när man lämnar det fysiska planet, så går jagmedvetandet över till ett annat livsplan på samma utvecklingsnivå som man befunnit sig på under jordelivet och fortsätter sin utveckling där – till dess man återföds.

FORSKARE: INGA BEVIS FÖR ÖVERLEVAD

I "grupp 2" satt fil dr Rolf Ejvegård, som är ordförande i Sällskapet för parapsykologisk forskning, med dr Nils-Olof Jacobson, som skrivit boken "Liv efter döden?", och fil lic Bertil Edgardh, som är psykoanalytiker.

Ejvegård underströk att parapsykologin är en vetenskap och religiöst neutral.

– Kan man få kontakt med de avlidna på "andra sidan"? spordes



Bertil Edgardh, Rolf Ejvegård, Anders Blomquist och Nils-Olof Jacobson. (Foto Åsa Freij)

det.

Ejvegård svarade att det inte finns några bindande bevis för detta, att kontakt med "andra sidan" från vetenskapens synpunkt framstår som en hypotes och att det även finns andra hypoteser om hur mediala fenomen skall förklaras.

Jacobson upplyste att vissa parapsykologer är övertygade om ett liv efter detta, men att parapsykologin numer mest är en laboratorievetenskap som inte sysslar så mycket med frågan om vi överlever döden. För sin egen del menade dock Jacobson att det är mer sannolikt att vi överlever döden än att vi inte gör det.

KRISTNA: VI HAR EJ REINKARNATIONSTRON

I "grupp 1" besvarade den lutherske teologen professor Holsten Fagerberg och katoliken pater Jean Paillard frågor. Fagerberg sa att det inte finns något stöd i Bibeln för reinkarnationsläran. Och Paillard tyckte att reinkarnationstanken tillhör en annan föreställningsvärld, som det är svårt att sätta sig in i.

Någon bland publiken nämnde professor Ian Stevensons undersökningar av fall som tyder på reinkarnation, och en kvinna sa sig ha kontakt med sin avlidne man, som har lovat komma tillbaka till jorden.

– Jag kommer att känna igen honom, när han återvänder! sa hon.

PANELDEBATT

Den följande paneldebatten mellan de ovan nämnda representanterna och med pastor Anders Blomquist som samtalsledare var mer givande än gruppsamtalen, framför allt för att det nu hördes till alla vad samtliga debattörer sa.

Blomquist bad parapsykologerna redogöra för Moodys, Kübler-Ross' samt Haraldssons och Osis' studier av nära-döden-upplevelser.

Nils-Olof Jacobson fick ordet och berättade att Moody är en amerikansk läkare som skrivit böcker om patienters nära-döden-upplevelser.

– Människor har under mycket allvarlig sjukdom, ibland när kroppen varit medvetlös, upplevt sig vara utanför sin kropp. De har tyckt sig komma till en gräns, som de inte kan eller får överskrida. Sådana erfarenheter gör ett djupt intryck och påverkar dessa människors livsåskådning.

Jacobson nämnde också att även Kübler-Ross har studerat sådana fall; hon menar att de bevisar liv efter döden, medan Moody är mer återhållsam i sin bedömning.

– Även andra forskare har studerat nära-döden-upplevelser, men ingen enighet har nåtts hur de skall tolkas. Det finns dock överensstämmande inslag i upplevelser av detta slag. De som har upplevelserna tycker att de färdas genom en tunnel och kommer till en annan tillvaro. Där möter de ofta ett ljus-

väsen som gör ett djupt intryck på dem och som överensstämmer med deras religion.

Jacobson sa också att Haralds-sons och Osis material i stort sett stämmer med Moodys. De tolkar själva sitt material så att döden är en övergång till en annan form av liv. Men detta är inte den enda tolkning som finns.

Britt Sevelius nämnde att det som spiritualister fått veta från "andra sidan", påminner om vad bl a Moodys "döda" har berättat. Själän lämnar kroppen, när denna tjänat ut, och möter ljusgestalter på "andra sidan".

Pastor Blomquist frågade parapsykologerna om de godtog medierna som kunskapskälla.

Ejvegård:

– Spiritualisterna säger att de vet. Men det måste vara fråga om en tro. Parapsykologerna försöker hitta metoder för att undersöka om något blir kvar av människan sedan kroppen förintats. Men det går inte att vetenskapligt bevisa spiritualismen. Parapsykologin är en vetenskap, men spiritualismen är en tro.

Törnqvist replikerade att spiritualisterna inte säger sig direkt veta, men att deras tro är något som de kommit fram till.

Holsten Fagerberg, som representerade den lutherska kyrkan, sa att kristna människor tror på ett liv efter detta.

– "Vi tro på de dödas uppståndelse och ett evigt liv", citerade han ur trosbekännelsen. Och det är ett liv som skall fortsätta hos Gud. Kristendomen är dock återhållsam i beskrivningen av detta nya liv. Ty Gud är mycket större än alla våra föreställningar om honom; vi kan endast tala i bilder.

Katoliken Jean Paillard förklarade att hans tro vilar på Nya testamentet – på Paulus' och andras vittnesbörd – och inte på sådana företeelser som bland andra spiritualisterna åberopar sig på.

– Paulus talar om sitt hopp att så snart som möjligt förenas med den uppståndne, sa Paillard också.

Och så som Paulus trodde, så tror katolikerna idag.

Spiritualisterna däremot tror inte på ett enda jordiskt liv för att nå fullkomlighet. Det förklarade Britt Sevelius. Det vore en stor orättvisa, menade hon, om det bara funnes ett liv och människan därefter skulle värderas och dömas – i synnerhet som människors förutsättningar vid födseln är så olika.

– Det ligger således en lång, lång väg framför oss innan vi når målet, fullkomlighet, och inte behöver komma tillbaka till jorden. Enligt spiritualismen fortsätter vi vårt liv

i den andliga världen på den utvecklingsnivå där vi slutade det senaste jordelivet. Sedan kommer också en följd av nya jordiska liv enligt karmalagen, lagen om sådd och skörd: det du gör nu bestämmer hur ditt nästa jordeliv kommer att gestalta sig.

Karl Törnqvist upplyste att spiritualisterna delar reinkarnations-tron med många, bland annat med så kallade nyandliga rörelser som är inspirerade av österländska vishetslärare. Han sa också att reinkarnationstanken från början varit med i kristendomen men sedan tagits bort. Det påståendet bestreds dock kraftigt av Holsten Fagerberg som sa att reinkarnationen aldrig någonsin varit en kristen lära och att den inte hade stöd i Bibeln.

Nils-Olof Jacobson berättade kort om professor Ian Stevensons undersökningar av fall som tyder på reinkarnation. Små barn har börjat berätta om ett tidigare liv som de minns att de levte. Undersökningar har visat att deras uppgifter i huvudsak stämmer med verkligheten.

– Stevenson är försiktig i sin tolkning av dessa fenomen, sa Jacobson, men man kan nog läsa mellan raderna att han finner reinkarnation vara den mest sannolika förklaringen.

TEMADAGARNA FRISK NYHET

Storkyrkans temadagar är något nytt och friskt inom Svenska kyrkan. Och Ludvig Jönsson och hans kolleger tycks vara rakryggade i den lilla storm som blåst upp när de låter kyrkan ibland vara öppen för kommunikation med oliktankande.

Men visst var det en och annan som gick omkring och muttrade över "villolärare". Och utanför kyrkan stod ett par personer och delade ut flygblad med uppmanningen "Driv ut månglarna ur Storkyrkan!". Men många var mycket positiva, och några menade – med tanke på vad parapsykologerna hade att meddela – att det var önskvärt med flera liknande program, ty "vi behöver veta mera". Någon tyckte att angreppen på Storkyrkans präster för den visade öppenheten var tråkiga och frågade:

– Varför skulle inte dessa temadagar få lov att finnas? Här kommer man ju livets kärnfrågor nära!

Den högste ansvarige, pastor primarius Ludvig Jönsson, beskrev sin ståndpunkt så, att kyrkan inte har monopol på en slutgiltig sanning – och därför är det naturligt att man inom kyrkan lyssnar på dem som tänker annorlunda och samtalat med dem. SM

Ingenting är sant utom vad man inte säger.

Jean Anouil

Den civiliserade människans hjärna är ett museum för sanningar som motsäger varandra.

Rémy de Gourmant
(1858 – 1915)

Fram för sanningen! Alla tror sig sitta inne med den och alla ser på den på olika sätt.

Gotthold Ephraim Lessing
(1729 – 1781)

*

Det finns mycket mer intelligens än förstånd i världen.

Voltaire

Den människa är förlorad som tidigt anser sig vara ett geni.

Lichtenberg

Intelligens är användbar för allting, tillräcklig för ingenting.

Henri Amiel

Alvin Lawson Forts

av UFO-varlser. Hos dem var den annars vanligtvis förekommande tunnelupplevelsen nästan helt obefintlig.

Sju av de åtta hade *ingen* tunnelupplevelse alls. Det är, som man säger, statistiskt signifikant, men naturligtvis är det angeläget att få iakttagelsen bekräftad på basis av en större undersökning av personer förlösta med kejsarsnitt, vilken sedan kan jämföras med undersökningar av folk med normala födselar. Alvin H. Lawson tänker också fortsätta undersökningarna på den inslagna vägen.

C.G. Jung uppfattade mandalan hos hinduer och buddhister som ett uttryck för enhet. Lustigt nog är det första embryonala stadiet i vad man kan beteckna som den första fasen av enheten människa just en tefatsliknande skiva – en mandalaform, den enhet som konstituerar vad som i slutskedet blir en mänsklig individ. Detta faktum påpekar Alvin H. Lawson för mig.

Han anför det inte som bevis för någonting, vilket det naturligtvis inte heller är, men detta faktum passar utan tvivel in som en pusselbit i den jungianska föreställningsvärlden om ett uråldrigt djupt sammanhang i form av ett gemensamt under- och omedvetet rasminne

befolkat av arketyper, gemensamma för alla människor.

Alvin H. Lawsons forskningar har redan tidigare visat att UFO-upplevelser tycks vara verkliga upplevelser. Tiden är alltså mogen att med anspråk på att ha rätt kunna sprida budskapet att man inte till varje pris vid varje tillfälle och i alla delar ska misstro människor som påstår sig ha haft sådana upplevelser. Visst förekommer bluff, men människor som aldrig trott på UFO:n, aldrig studerat fenomenet och som plötsligt har en UFO-upplevelse, tycks sällan bluffa.

Alvin H. Lawson menar att födel-seupplevelsen, vilket psykoanalytiker som Otto Rank och Nandor Fodor för övrigt påpekade redan för många år sedan, gör ett outplånligt intryck på oss människor och att vi bär upplevelsen av födelsens dramatiska ögonblick med oss genom livet.

Frånvaron av tunnlar i de med kejsarsnitt förlöstas föreställningsvärld tyder på att denna prägling verkligen finns där hos oss. Psykoanalytiker och primalterapeuter har också tyckt sig kunna konstatera detta förhållande i arbete med sina patienter.

Närkontakter med UFO-varelser tycks alltså med stor säkerhet vara *reella upplevelser*. De kan, enligt Lawsons tankegångar, också utlösas hos praktiskt taget vem som helst av oss. Utlösningen kan ske på skilda sätt. Men här krävs mycken forskning, om man ska kunna kartlägga utlösningmekanismerna.

– Jag tror inte att närkontakterna är fysiska realiteter utan mentala upplevelser, sammanfattar Alvin H. Lawson för mig. Det är ingen populär uppfattning bland UFO-anhängare, som vill ha en utomjordisk förklaring, men dit pekar forskningsresultaten.

Det ska bli intressant att se vart hans fortsatta forskning leder. I denna artikel har jag självfallet bara kunnat ta upp ämnet utan att gå in på detaljer. Alvin H. Lawsons studie heter alltså "A Close Look at Close Encounters" (English Department, California State University, Long Beach, California 90840. 1980.) Förutom SMs artikel i Sökaren nr 7, 1978 kan också nämnas "Har de verkligen mött flygande tefat?" av Harry Bökstedt i Svenska Dagbladet den 17 juni 1979, som presenterar en del av den hypnosforskning, som den nya undersökningen delvis bygger vidare på.

Anm. Bertil Falk är journalist på Kvällsposten, Malmö.



Bertrand Russell, född 1872, var engelsk filosof och socialpolitiker med världsrykte. Han rönt ofta motstånd, bl a för sin pacifistiska inställning. Nobelpristagare i litteratur 1950.

Var och en av oss kan vidga sin själ, frigöra sin fantasi och låta sin sympati och välvilja famna vida omkring. Det är dem som gör detta som mänskligheten slutligen vördar. Österlandet vördar Buddha, Västerlandet Kristus. Båda lärde oss att kärleken är vishetens hemlighet. Kristi jordeliv var samtidigt med kejsar Tiberius. Denne härskare använde sitt liv till allehanda grymheter och vämjeliga utsvävningar. Han ägde makt och prakt, och när han rynkade pannan darra-de miljoner. Men han är glömd, utom av historikerna.

De som lever ett ädelt liv, om

också på en oansenlig plats i livet, behöver inte frukta att ha levat förgäves. Från deras liv utstrålar någonting, ett ljus som visar vägen för deras vänner, deras omgivning, kanhända för släkten långt in i framtiden. Många människor är för närvarande tyngda av en vanmaktsskänsla, av känslan att individen inte kan uträtta något av betydelse i de moderna samhällenas väldiga maskineri. Detta är ett misstag. Individen kan faktiskt, om han är fylld av kärlek till mänskligheten, av vidsynhet, mod och ståndaktighet, uträtta en hel del.

Bertrand Russell

BIO-RYTM

Er biorytmkurva beräknas.

1 år: 15 kr.

Sänd uppgift om Ert födelsedatum, för vilken tidsperiod kurvan skall gälla samt betalningen i sedlar till:

PAD Beräkningar

Box 8001

900 08 Umeå 8

SÖKAREN årg 1970–1980
säljes. Tel 031/27 24 15.

Hjärtats meditation
Sri Chinmoy Center
Gratis information.
För vidare upplysn.

08/784 18 22

08/730 30 90

GRAFOLOGI

"Pennans språk", psykografologisk analys en väg till självkännedom, förståelse, harmoni. Insänd 20–30 rad. handstil.

Analys utarb. av diplom. skriftexpert. Prov-analys 28:– frim.

E. Karlsson, Box 22002, 400 72 Göteborg.

HOROSKOP

Personliga framtidshoroskop och karaktärsanalyser tecknas och tolkas. Även rådgivning utföres. Skriv en rad så sänder jag dig gratis information och prisuppgifter.

Gunnar Larsson, Box 302,
910 24 OBBOLA tel 090/459 78.

ASTROLOGISKA ANALYSER

Personliga års- och karaktärshoroskop utföres mot 100:–, 150:– eller 200:–. Porto tillkommer. Tid, plats och klockslag för födelsen erfordras. Även barn- och partnersanalyser utföres.

Astrolog Karin Nordgren, Yvradsvägen 55 D, 792 00 MORA.
Tel 0250/147 04.

Teosofi, en tidlös livsfilosofi.
Tidskriften

Teosofiskt Forum,

4 nr/år 30:–, lösnr 8:–.

Beställes enklast genom bankgiro 300–2383.

Teosofiska Samfundet Pasadena,
Sveavägen 45, 111 34 Stockholm.

Adlandet av George King

Med anledning av att Sökaren omnämnde "adlandet" av George King i nr 9, 1980, har *The Aetherius Society* bett om införande av följande, som man anser ger en riktigare bild av händelsen.

Ledaren för *The Aetherius Society*, Hans Höghet Sir George King, har i många år gjort gällande att han haft kontakt med högt upphöjda Mästare, både inom detta solsystem och utanför det, och haft många andra unika kontakter.

Ett gott exempel på detta inträffade den 5 december 1978, när han blev uppmannad att gå ut ur kroppen och bege sig till den eteriska staden Shamballa, vilken är belägen ovanför Gobiöknen. Det viktigaste skälet för detta var för George King, som han då kallades, att bli upptagen som riddare i en aspekt av denna Jords Andliga Hierarki, eljest känt som Det Stora Vita Bröderskapet.

Sedan han erhållit denna riddarvärldighet, var det ofrånkomligt att en liknande händelse senare skulle äga rum på det jordiska fysiska planet, och den 26 april 1980 tilldelades George King Världigheten och Förtjänsten av Riddarskap inom *Sovereign Military and Hospitaler Order of Saint John of Jerusalem, Knights of Malta Ecumenical* (den Helige Johannes av Jerusalem Sveräna Militära och Religiösa Ekumeniska Orden, Riddare av Malta). Han tilldelades också det Maltesiska Korset, en utmärkelse som mycken sällan kommer någon till del och är reserverad för personer som utfört något mycket betydelsefullt inom sitt eget område. Sir George King fick utmärkelsen på grund av sitt framstående liv, ägnat åt att tjäna mänskligheten. Ceremonin ägde rum på *The Aetherius Societys* amerikanska center i Kalifornien.

Dr Monique King, hustru till Grundaren/Presidenten av *The Aetherius Society*, som också är Vice-President, blev även hon utvald att emotta riddarvärldigheten inom samma Orden. Då hon inte ville förminska den speciella ära som kom Sir George King till del, tvekade hon att acceptera utmärkelsen, men gjorde slutligen detta vid ett senare datum.

Som en följd av dessa händelser bildades en förening mellan *The Aetherius Society* och *American Priory of the Order of St. John of Jerusalem Ecumenical* (det amerikanska Priorsklostret inom den Helige Johannes av Jerusalem Ekumeniska Orden) eftersom man ansåg att båda Orderna i grunden hade samma målsättning, fastän de gick olika vägar.

Bilden (i Sökaren 9, 1980) visar en demonstration av Andligt Helande hos *The Aetherius Society* under Festivalen för Kropp, Själa och Ande. Sir George King ses till vänster på bilden betrakta vad som sker.

Han gav också en introduktion till Andligt Helande, med huvuddragen i sitt ovanliga och inspirerande budskap "You Too Can Heal" (du kan också hela). Det är intressant att notera att bokstavligen hundratals Andliga Helare har fått lära sig en teknik för Andligt Helande, som utformats av Sir George King, och många betydelsefulla fall av Helande rapporterades på Festivalen för Kropp, Själa och Ande.

För övrigt har Sir George King tilldelats bland annat en teologie doktorsgrad från *International Evangelism Crusades, Inc.*, en doktorsgrad i filosofi och en i *Sacred Humanities* (religiös humaniora) från *Tennessee Christian University*.

Dr Ray Nielsen

(Övers. SM)

Kommentar: Vi har skämtat med George Kings nya riddarvärldighet och hans doktorstitlar. Det är svårt att låta

bli.

Något sakfel i Sökarens lilla artikel har Nielsen inte pekat på – men tydligen har man inom *The Aetherius Society* ogillat den vanvördiga tonen. Och det förstår jag så väl.

Däremot förstår jag inte hur Nielsen kunnat glömma att Monique King inte bara är "dr" utan även Lady! "Hennes Höghet Lady Monique King" skall det heta. På *The Aetherius Societys* brev-papper står det "Vice President: H.E. Lady Monique King, D.G.C.J., D.D. Bishop of The Aetherius Society". Det rör sig alltså om "Hennes Höghet Lady" etc. Hon är även biskop inom sällskapet.

Vad George beträffar, så är han, utöver vad Nielsen framhåller i sin artikel, även "Archbishop Metropolitan of The Aetherius Society", alltså metropolitansk ärkebiskop för *The Aetherius Society*.

Det där var väl stiliga titlar – annat än en annan, som – för att ingen oskyldig skall få skulden för vad man skriver – bara kan teckna sig

Red.

Sven Magnusson

Broder !

I nr 5 av Sökaren 1976 tog Du in en artikel av mig med rubriken "MAGNETTERAPI – väcker organismens självläkande krafter?".

Som Du ser var vi försiktiga och satte ett frågetecken i rubriken. Denna artikel blev inledningen till en verksamhet som innebär att väsentligt över 15 000 sjuka människor fått hjälp till ett bättre liv. I två år har alla rättigheter legat hos den av länsstyrelsen kontrollerade stiftelsen Terapimagner och redan första året omsattes i försäljning av information och hjälpmedel drygt en halv miljon kronor. Stiftelsens andra verksamhetsår har inneburit en tredubbling av den omsättningen och även innevarande års efterfrågan pekar på en tredubbling.

Av Sven Rosén

Profeten



Det väsentliga är att denna snabba tillväxt har uppnåtts tack vare att hjälpta människor berättar för andra o s v. Vår annonsering är mycket begränsad.

När Du i ett nummer gjort en tillbakablick på Din tidning och försökt summera ett resultat och göra en värdering – eller rättare redovisa läsarnas varierande värderingar – ville jag att Du skulle få också denna bit i pusslet.

Tyvärr är det så att naturvetenskaperna sedan länge slutat att söka sanningen om fenomenen i vår omgivning. De kämpar i stället för att befästa sina positioner och finna bevis för de rådande åsikterna. Eftersom magnetism i medicinen enhälligt fördömts som magi och övertro, svider det att tvingas erkänna att det är enkel fysik – som man fick lära i gymnasiet.

En stor framgång som vi haft på senaste tiden är att magnetterapi satts in som främsta åtgärd vid företagshälsövården på ASEA i Ludvika. Överläkaren dr Jaan Suurküla var hos oss på kurs i höstas och hans resultat är mycket övertygande. Värkande axlar och dåliga ryggar – som är den dominerande åkomman – går snabbt till bättring. Förtjusningen är stor både hos företagsledning och bland arbetarna. – Allt detta tack vare det andningshål för även "obekväma" sanningar som Sökaren utgör. Vänl hälsn o tack

Vännen Ivan Troëng

Kvacka inte med zonerapi!

Uppmaningarna i veckotidningar att envar direkt kan börja som sin egen zonterapeut måste balanseras med kunskap. Var och en som arbetar seriöst med denna sorts fotbehandling vet att det är en verksam metod, absolut inte lämplig att kvacka med. Vår mardröm är överstimulering!

Det räcker sålunda gladeligt med en ordentlig behandling i veckan, enligt erfarenheter inom riksförbundet. Blir det oftare – som kan hända vid självbruk, i entusiasm under kurser etc – finns viss risk för överstimulering.

I Sverige finns det mycket avancerat kunnande på området. Varför skall så mycket översättas från Tyskland och Danmark, med dessa länders annorlunda lagstiftning på området? Svenska allmänheten får ibland uppfattningen att vi inte skulle kunna så mycket som kollegerna i utlandet. Men det beror inte på bristande utbildning och kunskap, endast på den svenska restriktiva kvacksalverilagen. Men det kan vara förändringar på gång – Socialstyrelsen har ett utskott som granskar den utbildning som Svenska Fotzonterapeuters Riksförbund bedriver.

Man startar mycket starka krafter med den här stimuleringen av de många punkter på fötterna som har sin motsvarighet i kroppens alla organ. De två stora system man arbetar med och påverkar genom är centrala nervsystemet och blodomloppet. Det kan ibland bli

snabba reaktioner, andra gånger mer långsiktiga. Att hålla på med att behandla sig själv eller någon bekant utan att först ha fått goda instruktioner kan inte rekommenderas

Börge Sörensen,

Backa Zonterapi, auktoriserad zonterapeut och ledamot av SFR, Svenska Fotzonterapeuters Riksförbund

Gåvor

Lars Ekström, Hägersten, 24:-, Bisse Thofelt, Delsbo, 9:-, Leif W. Janson, Tumba, 4:-, Ann Otterlind, Helsingborg, 24:-, Sture Malmsten, Ekeby, 24:-, P.O. Arvidsson, Täby, 14:-, Alfred Westergård, Malmö, 4:-, Gerhard Ström, Södertälje, 4:-, Ragnar Otterlind, Kumla, 24:-, Ingrid Kraft, Landskrona, 4:-, Gunnar Caldenby, Uppsala, 4:-, Sylvi Strömsten, 24:-, Sven Ljungblad, Göteborg, 4:-, Holger Jonson, Lammhult, 24:-, Bo Jonson, Malmö, 4:-, Lars Åke Nolvik, Borlänge, 24:-, Sten Magnusson, Solna, 200:-, Lisbeth Engström, Göteborg, 4:-, Desy Kallberg Viksten, Stockholm, 24:-, Bo Andersson, Örebro, 4:-, Kenneth Revland, Norrköping, 24:-, Birgit Bäckman, Göteborg, 24:-, Rolf Ahlqvist, Luleå, 10:-, Gunnar Johansson, Farsta, 74:-, Bertil Johansson, Stockholm, 10:-, Lennart Carlsson, Västerhaninge, 24:-, Thomas Lindström, Uppsala, 24:-, Christina Olivecrona, Stockholm, 4:-, Märta Hedaeus-Eriksson, Stockholm, 74:-, Kerstin Börjesson, Göteborg, 4:-, Åke Hållstam, Lycksele, 4:-, Harvinder Singh, Surahammar, 20:-, H.H. B., 1 000:-, Inga-Brita Rydén, Nybro, 24:-, Lars Norén, Gnesta, 41:60, Bengt Andersson, Stockholm, 24:-, Milda Reinbergs, Mölndal, 24:-, Erik Berglund, Lund, 100:-, Siv Jarno, Västerås, 14:-, Roland Eriksson, Alingsås, 50:-, Olof Egerland, Solna, 4:-, Ruth de Meyere, Stockholm, 24:-. Summa kronor 2.052:60. Hjärtligt tack!

SM

Livskraft

Anders Ekströmer, bokhandeln Vattumannen, meddelar att han kommer att starta ett bokförlag med namnet Livskraft. Den första boken blir "Nya tidsålderns evangelium" av Levi H. Dowling. Sökarens läsare erbjuds köpa den till ett abonnementspris av kronor 50 inkl. moms och porto. Postgiro 28 02 76-7 Anders söker också donatorer och långivare.

Adressen är Livskraft, Torsgatan 61, 113 37 Stockholm.

Växtorienterad astrologi

Jag ställer ditt horoskop och åskådliggör din inre dynamik och potential. Endast personliga besök. Ring Jan Romander, 08-42 61 39.

Kontakt

Hemmamamma med två småbarn önskar brevvänner. Svar till "Alternativ livsstil", Sökaren f v b.

Kvinna runt de 50 önskar kontakt med bildad, humoristisk manlig sökare. Kan-ske kan vi meditera och även resa tillsammans, både i fantasin och i verkligheten. Svar till "Lundajungfru", Sökaren f v b.

Låt oss bli ett i den äkta kärleken där kroppen smeks, hjärtats värme skiner som solen och förståndets tankar upplivar som levande vatten. Du kvinna som törstar och hungrar efter visdom, kärlek och sanning, jag vill möta din blick, smeka din kropp och älska din själ. Svar till "23 år", Sökaren f v b.

Pris för kontaktannonser: 40 öre per ord + 4:- i eftersändningsavgift, dock tillsammans minst 10:-. Moms inräknad.

SUNRISE. Engelskspråkig tidskrift från Teosofiska Samfundet – Pasadena 10 nr/år endast 30:-. Skriv gärna och begär gratis ex. från **Anne Eek**, Eriksbergsgatan 18, 114 30 Stockholm.



BABAJIS KRIYA YOGA

- Asanas – Hatha Yoga
- Pranajam – Andningstekniker
- Dhjanam – Meditation
- Mantras – Befriande frö-ljud
- Bhakti – Hängivenhet

Gratis introduktionslektioner varje mån & fre kl. 18–20.30
Grevg. 18 ① Östermalmstorg
tel. 08/62 63 00

HOROSKOP

Mini-horoskop 25 sv/kr
Udfylligt
personligt horoskop 54 sv/kr
Progressivt årshoroskop 54 sv/kr
Astro-Bladet sendes gratis

Peter Sørensen

Solgården 18, DK-3250 Gilleleje
Danmark

Upanishaderna

Liksom en diamant framstår som den skönaste mitt bland mångfärgade ädelstenar, så framstår Upanishaderna som ren och klar, höjd över massan av böcker som kommer ut på marknaden varje år. Vi behöver olika slags böcker för olika ändamål, vid olika tillfällen. Men nog är det underbart med en bok som kan skänka en sådan djup frid som *Upanishaderna!*

Boken kom ut första gången år 1965 på Natur och Kultur, och när den nu har kommit ut på nytt, hösten 1980, ingår den i serien "Österländska urkunder", redigerad av Elin Lagerkvist. Upanishaderna är en samling skrifter som handlar om livets ursprung och mål, och de ingår i Vedaböckerna, som i flera tusen år haft samma betydelse för hinduer som bibeln har för de kristna.

Ur samlingen på över hundra skrifter på originalspråket sanskrit har engelska översättare valt ut tolv, och dessa har i sin tur översatts till svenska av Astrid Setterwall Ångström och Elin Lagerkvist.

Både i öst och väst har forskarna haft svårt att fastställa Vedaskrifternas ålder. De har förts vidare från generation till generation i det indiska samhället, och ibland har någonting lagts till eller fallit bort, så det har varit omöjligt att få fram exakta data. En del menar att de flesta skrifterna är tiotusen år gamla, medan moderna forskare anser att de äldsta Upanishaderna tillkom under 800- och 700-talet före Kristus.

Ordet "upanishad" betyder "att andaktsfullt sitta nära" och syftar på hur lärjungen sitter vid sin lärares fötter och tar emot undervisning. Ordet betyder dessutom "hemlig lära" och syftar på högre, andlig undervisning, som till sin natur är hemlig, såtillvida att bara den som är redo, som är öppen för kunskapen, kan förstå och ta emot den. Var och en tar emot så mycket han kan, förstår så mycket han förmår att förstå.

Upanishaderna meddelar en visdom, en världsåskådning, en förklaring på världsaltets uppkomst och ger direktiv för hur vi människor ska bete oss. Budskapet är alltid lika aktuellt, det kan tillämpas på vår tid och våra problem lika väl som det tillämpats i århundrade efter århundrade i det indiska samhället.

Att översätta de här texterna, präglade av en längesedan svunnen kultur, helt olik vår, kan tyckas vanskligt eller rentav omöjligt, särskilt som det sker med omväg över det engelska språket och därmed den engelska kulturen. Jag vill påstå att översättarna har gjort ett fantastiskt arbete, de har lyckats utomordentligt väl. Här skildras en mängd olika händelser och människor, små anekdoter och fyndiga historier, ibland med drag av Jesu liknelser. Ofta framförs tankegångarna i samtal mellan personer, frågor och svar och allmänna diskussioner, ibland utvecklas långa filosofiska resonemang. Stämningarna växlar, scenerna växlar. Översättarna har lyckats ge boken en poetisk prägel, så att läsningen inte bara överför information, utan också blir en estetisk, litterär njutning. Språket är mycket vackert,

och ändå så enkelt och klart att man inte sitter och letar efter ordförklaringar. Det finns dock ordförklaringar i slutet av boken, som ger ett bra komplement till texten.

När jag öppnar *Upanishaderna* och läser ett stycke, så är det som om jag från en myllrande stadsgata kommer in i en oas, en stilla liten trädgård, dit inget buller når. Upanishaderna lyfter tanken högt över det dagliga livets triviala tänkesätt, leder läsaren till en omedelbar upplevelse av sanning och frid. Det är en bok man gärna återvänder till.

(I serien Österländska urkunder ingår även Zen, Tao och Bhagavad-Gita.)

Maria Adkinson

Den kosmiska kraften

I serien Österländska urkunder utgavs 1980 på Natur och Kultur den andra upplagan av den franske filosofen och författaren Jean Greniers *Tao*. Texter och tolkningar. Första upplagan kom 1960. Den svenska översättningen är gjord av Günther Eidlitz i samarbete med Elin Lagerkvist. Men de flesta citaten är hämtade ur Kinesiska tänkare av Alf Henrikson och Hwang Tsu-Yü.

Att framställa en lära innebär inte, hur gynnsamt den än framställs, att man önskar omvända någon, skriver Jean Grenier i ett förord. Men det är nyttigt att lära känna det som är helt främmande för oss. Och han leder oss varsamt och kunnigt fram på Vägen, som ju Tao också har kallats. Han berättar om vad Tao är och illustrerar med sköna taoistiska texter. Och han bemödar sig om att påvisa vad som skiljer Tao från vår egen på Bibeln grundade lära.

Tao är på en och samma gång vägen och målet, metoden och fullbordandet. Det är en kosmisk kraft, på en gång livsväsentlig och andlig. Den döljer sig bakom fenomenen och är deras verkliga grund.

Ett väsen finns, ett ofattbart; det fanns innan himmel och jord blev till

Stilla är det och utan gestalt, ensamt och oföränderligt.

Evigt rör det sig utan att stappla, värdigt att vara alltets moder.

Jag känner icke dess namn; därför kallar jag det Tao...

Var finnes Tao? Det finns överallt. Ty Tao, som gör tingen till verklighet, saknar själv den begränsning som tingen har.

Du skall icke söka Tao på någon särskild plats eller i en bestämd riktning. Sök hellre att tillsammans med mig vandra omkring i intighetens palats, där alla ting äro ett. Eller res med mig till den trakt som heter Overksam, Bortvänd renhet, Äntlig frid. Där äro alla skillnader utplånade. Min vilja har där intet att sträva efter, och jag vet inte vart jag föres...

Taoismen är en kinesisk religion, grundad på den heliga skriften Tao-te-King, som tillskrivs den legendariske mysti-

kern Lao-Tse (omkr. 600 f. Kr.). Denne strävade efter att leva obemärkt och okänd. Han var en vis som älskade dunklet. Han vände sig bort från världen och sökte på intuitiv väg nå en personlig helgelse. Och hans efterföljare Chuang-Tse bekänner:

Människorna i världen glammar, de glammar såsom firade de en fest, ja, såsom vandrade de upp till ett utsiktstorn om våren.

Jag ensam är stilla, såsom en som ingen syssla äger såsom ett nyfött barn som ännu icke lärt att le, utomstående såsom en som icke äger något hem...

Den taoistiske vise låter spelet av orsak och verkan ha sin fria gång. Han avstår från att ingripa med praktiskt handlande eller moralisk påverkan. Han är noga med att inte bringa den djupare verklighetens komplicerade och fina mekanism ur jämvikt och aktar sig för att fingra på orsakernas maskineri och att rubba på den eviga utvecklingens naturliga rörelse.

Bäst är den som liknar vattnet. Vattnet vederkvicker alla ting och motsätter sig icke...

Ändå utövar taoisten ett inflytande på sin omgivning från det ögonblick då han har lyckats göra sitt inre tomt. Hans själ blir som en klar spegel eller en lugn vattenyta. Målet för taoisten är att låta lärjungen nå fram till det eviga liv som kineserna inte kan föreställa sig på något annat sätt än som en obestämd förlängning av det fysiska livet. Övermanniskan har inte längre något eget jag. Den transcendenta människan har inte längre något eget handlingssätt. Den vise bär ej ens någon eget namn, ty han har förenats med allt. Han har blivit ett med Vägen, som för västerlandets iakttagare framstår som ett icke-vara.

Det finns många schatteringar inom Tao och det är svårt för en västerlänning att tillgodogöra sig Taos tankar. Därför tar man så tacksamt emot Jean Greniers tolkningar och njuter av skönheten och balansen i de texter han har valt. Ingen av dessa tycker jag säger så mycket om Taos väsen som Den gule kejsarens musik av Chuang-Tse. Läs den! Den står på sidan 70 i Jean Greniers vackra och värdefulla bok om Tao.

Det man lyssnar till utan att höra, det man spanar efter utan att se, det är det som uppfyller himmel och jord,

det är det som innesluter alltet...

Birgit Cars

I dödsögonblicket

Det senaste bidraget till litteraturen på svenska om upplevelser i dödens gränsland är en översättning av Karlis Osis' och Erlendur Haraldssons bok "At the Hour of Death", som kom på engelska 1977. Den heter på svenska *Vad de såg vid dödsögonblicket* (Atlantis 1980).

Karlis Osis, som är forskningsledare hos det amerikanska sällskapet för psykisk forskning, är en av pionjärerna inom detta forskningsfält. Redan 1961 gjorde han sin första undersökning av döendes upplevelser.

Boken behandlar såväl Osis' första undersökningar som de senare, vilka han och den isländske psykologen Erlendur Haraldsson gjort tillsammans i USA och Indien.

Forskningsmetoden har varit att skicka frågeformulär till läkare och sjuksköterskor rörande deras iakttagelser av döende patienter. Osis och Haraldsson har försökt bedöma om enbart medicinska och kulturella faktorer kan förklara vissa patienters upplevelser eller om det kan finnas någon paranormal, möjligen utomvärldslig, komponent i upplevelserna.

Svaren på de utsända frågorna gav bland annat information om varje patients sjukdom, medicinering, sinnestillstånd, religion samt andra personliga faktorer. Informationen matades in i en dator för att man skulle få reda på om det fanns bestämda likheter hos de patienter som berättade om likartade hallucinationer i dödens närhet. (Hallucination är en teknisk term och innebär ingen värdering av en upplevelse.)

Det är oftast döda människor (nära släktingar till den döende) som förekommer i hallucinationerna. Dessa döda tycks ha till uppgift att leda den som skall dö över till en annan värld. Den vetenskapliga frågan har varit: kan dessa upplevelser bero enbart på att de döendes hjärnprocesser rubbats eller har de något slags verklighetsbakgrund? Genom datoranalys ville forskarna se om det fanns något mönster som kunde ge stöd antingen åt hjärnskadehypotesen eller åt hypotesen liv efter döden. Om det finns någon verklighet i upplevelserna, bör de ske utan närvaro av sådana medicinska faktorer som kan ge upphov till hallucinationer. De bör också visa ett relativt oberoende av kulturell påverkan. Det var med tanke på det senare som man gjorde en undersökning även i Indien för att kunna jämföra det amerikanska materialet med ett indiskt material.

Forskningsresultatet tolkades av Osis och Haraldsson som ett klart stöd för hypotesen liv efter döden. Deras ställningstagande grundades på att vissa "kärnfenomen" fanns oberoende av hallucinogena (medicinska) faktorer och kulturella skillnader, nämligen först och främst den ovan nämnda tendensen att se döda människor som i de flesta fall är beredda att leda den döende till en annan värld. Det var också vanligt att dessa patienter såg religiösa gestalter och religiösa miljöer. De flesta (72 %) var beredda att följa med dem de såg och reagerade med förhöjt stämningsläge.

43 % av patienterna hade sina hallucinationer i ett tillstånd av klart medvetande. I 62 % av fallen fanns, såvitt man visste, ingen sjukdom eller medicinering som kunde förklara hallucinationerna. Och när det fanns sådana medicinska faktorer som kunde orsaka hallucinationer, fanns det inga bevis för att dessa verkligen framkallade fler hallu-

cinationer. I stället var tendensen att patienter med mediciner hade färre hallucinationer än patienter utan mediciner av att de döda, som sågs, ville ta dem med till en annan värld.

De döende patienternas religion verkade ha en betydande inverkan på hallucinationerna, särskilt i fråga om det slags religiösa gestalter och miljöer som upplevdes. Ändå konstaterar Osis och Haraldsson att religion inte har någon dominerande verkan på kärnfenomenen. Deras slutsats är att "den totala mängden bevis för överlevnad ger oss nu den helt troliga om än provisoriska bilden av ett liv efter döden. Vi menar att vår forskning har avslöjat nya företeelser och har gett oss nya detaljer om och en ny inblick i det som har kallats det stora okända."

Är nu Osis' och Haraldssons påståenden väl grundade?

Jag måste erkänna att jag fortfarande räknar mig till de skeptiska. Det finns faktiskt en del som tyder på att många dödsbäddsupplevelser beror på tillståndet i den döendes hjärna. Relativt små slutsatser kan dras från de amerikanska stickproven. Det var endast 6,4 % respektive 20 % som svarade på de utsända frågorna i de två amerikanska undersökningarna. I ett sådant extremt självvalt urval är det hög risk för att någon religiös eller annantendens bland informatorerna har påverkat deras svar. Även om vi accepterar forskarnas påstående att stickproven var slumpartade med tanke på bland annat religion, är det kanske rimligt anta att endast de som kunde rapportera anmärkningsvärda fall skickade tillbaka ifyllt frågeformulär. På grund därav har jag större förtroende för resultatet av den indiska undersökningen, där nästan alla svarade i samband med direkta intervjuer. I strid med en slutsats hos forskarna framkom vissa betydande kulturella skillnader mellan Amerika och Indien. De indiska patienterna såg exempelvis religiösa personligheter dubbelt så ofta som de såg döda personer. I Amerika var förhållandet det motsatta. Dessutom präglades de indiska patienternas visioner i hög grad av den hinduiska religionen. När det gäller de hallucinatoriska gestalternas uppmaning till de döende att följa dem, så förekom bland indierna oftare än bland amerikanerna en vägran att följa med.

Döende som hade någon klar medicinsk orsak till hallucinationerna, dvs någon hjärnskada, berättade oftare om visioner av döda människor och om frid och skönhet. Detta bör man minnas. Dessutom måste man ta hänsyn till svårigheten att bevisa att en döende inte har någon hjärnskada. Frånvaron av diagnos eller indikationer på hjärnskada är knappast någon garanti för att en döende har en frisk, fungerande hjärna. Möjligheten finns att hallucinationerna exempelvis är följd av *cerebral anoxia*, dvs brist på syre till hjärncellerna.

Det är rimligt att döendes hallucinationer handlar om minnen ur det förflutna. Och det är inte svårt att förstå att många sådana patienter har visioner av döda människor, eftersom de själva i de flesta fall är gamla, vilkas föräldrar, släktingar och vänner i många fall tidi-

Kärlek kan göra varje plats angenäm.

Muslimskt tänkespråk

Gör Ditt liv rikare!

Upptäck vårt stora sortiment av svensk och engelsk teosofisk litteratur!

Rekvirera vår nyutkomna katalog!

Teosofiska Bokförlaget

Sveavägen 45, 111 34 Stockholm
Tel. 08-11 91 08

Lycka till!

BUDDHASASANAFÖRLAGET
Box 5158, 102 44 Stockholm

Skrifter ur den buddhistiska palikanon:

Buddhas stora meditationstal

40 sidor, ca 20:-

Buddhas tal till Sigala

24 sidor, ca 16:-

Buddhas tal till Kalamafolket/

Talet om rätt syn

40 sidor, ca 19:-

Övrigt:

Buddhismen i ett nötskal

av Narada Maha Thera

80 sidor, ca 15:-

Buddhistisk meditation

av Francis Story

32 sidor, ca 7:-

I bokhandeln eller direkt från förlaget

gare har avlidit. Den hypotesen går förstås lätt att testa genom att jämföra hallucinationernas innehåll hos unga döende och gamla döende.

Den kanske mest intressanta uppgiften som Osis och Haraldsson ger är att tolv personer som inte trodde på ett liv efter döden (av hur många får vi inte veta) hade visioner med innebörden överlevnad av döden. Emellertid var det anmärkningsvärt att man i den gruppen mer sällan upplevde att en död ville ta den döende med sig.

Boken är intressant, även om man inte alltid håller med författarna i deras slutsatser. Den som accepterar sådana framställningar som Raymond Moodys, kan hitta mycket hos Osis och Haraldsson som överstämmer med dem. Slutligen är det värt att nämna att vilken religiös tro man än har, så kan det ligga en viss trygghet i upptäckten att bland alla rapporterna finns bara en enda, där patienten har sett ett helvete.

Adrian Parker

Ur Bokrevy nr 1, 1980

Bokrecensioner återgivna med tillåtelse av tidskriften Bokrevy, Bibliotekstjänst, Fack, 221 01 Lund.

FILOSOFI OCH PSYKOLOGI

DAMMANN, ERIK. Dagen är din. A&K. Övers. fr. no. av Bo Kärnekull. Orig:s titel: Dagen er din. 200s. Dg. BN 0669288-B5

Många böcker har tagit upp förhållandet mellan individ och samhälle, mellan det personliga och det politiska. Det är sällan ämnet behandlas på ett så enkelt, lättfattligt och medryckande sätt. Dagen är din utgör en fortsättning på Dammanns tidigare böcker om förhållandena i världen och vår framtid. I den här boken inriktar han sig på den enskilda människan inom olika samhällsklasser i industriländerna och hennes vanor, livsstil, personliga och sociala problem, sätt att tänka. Dammann ger många konkreta förslag till vad man som enskild individ kan göra här och nu både åt sig själv och åt samhället i stort. Dammann är knuten till rörelsen för en ny livsstil och står för en ekologisk och humanistisk livssyn. Bra översättning från norskan.

Kent Lindkvist

UNESTÅHL, LARS-ERIC. Självkontroll genom mental träning. Veje. 150s. Litt. Do. BN 0668417-BD

Heterohypnos, autohypnos, autogen-träning, meditation och ett flertal andra tekniker av FMT-typ (Förändrat Medvetandetilstånd) har börjat användas mer och mer av svenska såväl som utländska idrottsmän och -kvinnor. En av våra främsta idrottspsykologer tar här upp en metod att användas av tävlingsidrottare dels vid själva träningen, dels inför och under tävlingar. Författaren ger en kort beskrivning av mental träning och dess fysiologiska och psykologiska bakgrund. Kanske lite väl kort. Det hela är mycket lättläst och fordrar inga egentliga förkunskaper, men en ordlista borde dock ha funnits med. Boken kan kompletteras med träningshäfte, kassetter, lärarhandledning och videokassetter.

Larz Jespersion

Ur Bokrevy nr 2, 1980

RELIGION

FRANCISCUS AV ASSISI, (helgon). Skrifter. Gumm. Inledning, översättning och förklaringar av Emanuel Svenberg och Henrik Roelvink. 230s. C. BN 0670267-IF

Det växande intresset för katolicismen i allmänhet och de franciskanska idealen i synnerhet motiverar en nyöversättning av Franciskus' skrifter, böner och ordensregler. Mycket av stoffet kan vara litet främmande för en nutidsmänniska utan särskilt intresse för franciskanismen, men några stycken. t ex Om

den sanna och fullkomliga glädjen, har litterära kvaliteter, värda att uppmärksammas i olika undervisningssammanhang. En historisk inledning och en förklaring av de viktigaste begreppen förhöjer arbetets värde. Boken är resultatet av ett ekumeniskt samarbete mellan bl a franciskanpatern Roelvink och latindocenten Svenberg. Redan den långa tid som brukar förflyta mellan två svenska Franciskus-editioner – den senast utkomna är nu femtio år gammal – gör att man välkomnar denna utgåva.

Walther Mann

FILOSOFI OCH PSYKOLOGI

SENECA, LUCIUS ANNAEUS, D.Y. Breven till Lucilius. Forum. Urval, inledning, övers. fr. lat. och kommentar av Bertil Cavallin. Orig:s titel: Ad Lucilium epistulae morales. 299s Litt. Da. BN 0671239-BC

Bertil Cavallin har tidigare gjort sig känd som förträfflig översättare av latinska och grekiska auktorer, och med den nu föreliggande Senecaöversättningen lägger han ett mycket förtjänstfullt arbete till sina föregående. Utifrån sin stoiskt färgade filosofiska åskådning är Seneca-breven en undervisning i praktisk levnadskonst, som varit en kär läsning för många genom århundradena. Cavallin besitter förmågan att ge sina översättningar en njutbar modern form utan att förfalla till banalitet eller vulgaritet. En fyllig inledning med litteraturhänvisningar och förklarande noter efter varje brev – 58 har översatts – är till god hjälp för läsaren, som här får ett utmärkt tillfälle att stifta bekantskap med en av antikens mest sympatiska personligheter.

Stig Y. Rudberg

Ur Bokrevy nr 3, 1980

RELIGION

BRANSTON, BRIAN. Gudar och hjältar i nordisk mytologi. Ill. av Giovanni Caselli. A&K. Övers. fr. eng. av Bo G. A. Ericsson. Orig:s titel: Gods & heroes from Viking mythology. 155 s. Reg. Cm. BN 0671716-C3

Denna bilderbok om fornnordisk mytologi och hjältesaga är resultatet av ett samarbete mellan en engelsk filmproducent och amatörmytolog samt en italienskfödd tecknare och amatörarkeolog. Bildmässigt har det blivit en märklig blandning av konstprodukter från skilda epoker och veckotidningsvackra hjältar och hjältnor i lite jugendartad framtoning. Texterna är hårt moderniserade och har inte mycket gemensamt med Eddaspråket, men just det är en viktig anledning till att jag trots allt vill rekommendera boken: den kan kanske vinna en läsekrets som annars skulle stötas bort av de i sammanhanget vanliga, antikiserade vändningarna. Detta är med andra ord Eddan som populärlitteratur för vår tid. Tyvärr – och kanske symptomatiskt – utan varje form av inledning eller kommentar.

Jan-Öjvind Swahn

KÜNG, HANS. Varför vara kristen? Skeab. Övers. fr. ty. av Håkan Gardar. Orig:s titel: Warum Christ sein? 312 s. Ce. BN 0672080-10

Ett av samtidens angelägnaste teologiska verk i god svensk översättning. Den inom romersk-katolska kyrkan starkt omstridde författaren tecknar konturerna av en engagerad, vardagsnära kristendom. Han föreslår rader av reformer i antihierarkisk och ekumenisk riktning för alla kyrkor. Men framför allt är detta en bok om Nya testamentet och "minnet av Jesus". Med omutlig ärlighet analyseras bibelstoffet. En rad under har naturliga förklaringar. Jesus var förmodligen en helbrägdagörare. Hans förkunnelse om medmänsklighet var på ett sätt enkel. Jesus tog ställning för de åsidosatta. Hans uppträdande provocerade alla etablerade. Utgångspunkten för vad vi kallar kyrkans tid är lärjungarnas övertygelse och vittnesbörd om en efter döden på nytt levande Jesus. Detta är naturligtvis en lärd bok, svårsmält för den som inte har några förkunskaper i teologi. Som fackbok är den å andra sidan ovanligt lättläst, spännande, bitvis medryckande. Förf. summerar själv i kapitel efter kapitel sina teser och sitt ärende.

Gunnar Hillerdal

FILOSOFI OCH PSYKOLOGI

METHOD eller anarki. Moderna teorier om vetenskapens väsen och metoder. Utg. av Bengt Hansson. Doxa. 144 s. Litt. reg. D. BN 0672177-DO

Boken tar upp vetenskaps- och kunskapsteoretiska frågeställningar: Vad består den vetenskapliga kunskapen av? Hur vet vi att vi har giltig kunskap om omvärlden? Får vi kunskapen utifrån eller produceras den inom oss? Förf. diskuterar framför allt den logiska empirismens spörsmål utifrån portalfigurer som Popper, Kuhn och Feyerabend. I ett intressant kapitel diskuteras likheter mellan Darwins, Skinners och Poppers vetenskapsteoretiska tänkande. Boken sammanfattar en omfattande diskussion, som ännu inte i sin helhet är tillgänglig på svenska. Bl a därför är boken intressant i undervisningssammanhang på doktorandnivå. Boken är skriven på ett kunnigt och pedagogiskt sätt. Den är av intresse för samhälls- och beteendeforskare och filosofer. Förkunskaper krävs, även om språket är relativt enkelt.

Haluk Soydan

RYDING, ERIK. Jag och personlighet. Filosofiska och halvfilosofiska uppsatser. Doxa. 98 s. D. BN 0672340-E3

Föreliggande arbete är ett spännande och välskrivet bidrag till den i Sverige mycket litet odlade genre som kan kallas filosofisk essästik. Olika aspekter på människan är det genomgående temat. I en rad tankeväckande uppsatser behandlar Ryding problem som jagets natur, självförverkligandets innebörd och

personlighetens roll i historien. Förf:s uppslag är ofta originella. Han hämtar sin tankeinspiration från flera håll. Han arbetar inte bara från en fackfilosofisk utgångspunkt utan gör också många fruktbara utflykter i skönlitteraturen. Resultatet är en elegant och mycket njutbar bok.

Lennart Nordenfelt

IDROTT, LEK OCH SPEL

HITTLEMAN, RICHARD. Yoga dag för dag. Program för 4 veckor. ICA. Övers. fr. eng. av Barbro Nessén. Orig:s titel: Yoga 28 day exercise plan. 224 s. Ill. Ra. BN 0671881-1X

Med yoga menas här i huvudsak övning av olika kroppsställningar och rörelser. Boken innehåller också en del mer teoretiska resonemang – "tankar för dagen" – som utgångspunkt för meditation. Den är upplagd som en intensiv kurs på 28 dagar illustrerad med 622 pedagogiska foton. Lämplig även för nybörjare. Bra översättning. Det finns en lite "amerikansk" tendens i uppläggning och innehåll: "yoga för hemmafruar", "slankare midja", "en vackrare kvinna" o s v, men boken kan ändå tjäna som en praktisk handbok.

Mårten Strömqvist

NATURVETENSKAP

CALDER, NIGEL. Einsteins universum. Bromberg. Övers. fr. eng. av Jan Waldén. Orig:s titel: Einstein's universe. 304 s. Ill. Ucc. BN 0671092-CB

Författaren redogör för den allmänna relativitetsteorin utan att använda sig av matematiska hjälpmedel. Han utgår därvid från astrofysiska upptäckter under de senaste decennierna jämte resultaten från komplicerade experiment som synes verifiera teorin. I de sista kapitlen relaterar han teorins yttersta konsekvenser och kommer därigenom in på fortfarande mycket kontroversiella frågor. Förf. har lyckats bra med sin svåra uppgift, men några skönhetsfel förekommer. På bokens första sidor citerar han upprepade gånger ekvivalens utan att förklara betydelsen av de i denna ingående symbolerna förrän åtskilliga sidor längre fram. På ett annat ställe skriver han att "Einstein detroniserat Newton" men påpekar strax därpå att bådas gravitationsteorier i praktiken ger samma resultat utom ifråga om en del kosmiska företeelser och mätningar som utförs med en noggrannhet på gränsen till vad som kan åstadkommas. Detta är emellertid bagateller i jämförelse med att förf. åstadkommit en redogörelse som bör kunna förstås av varje läsare med förmåga att följa ett logiskt resonemang. En fördel är dock om läsaren har gymnasiekunskaper i naturvetenskapliga ämnen. Översättningen är god även ur facksynpunkt. Boken är illustrerad med ett 20-tal foton i svart-vitt samt några teckningar och diagram.

Arne Eld Sandström



Ni måste allesammans lära er att vara verkliga optimister och vara säkra på att ha stor framgång i allt ni gör. Ni ska veta att ni kan utföra ett perfekt arbete att ingenting halvdant existerar i ert arbete eller i era liv. Om du bara gör det för Mig och till Min ära så kommer du att göra det med kärlek och då blir också din handling fulländad.

Det här gäller också ditt utseende och ditt uppträdande.

När du gör allting för Mig när du inte önskar något högre än att göra Min vilja därför att du hyser kärlek till Mig, då kommer du att vilja göra allting så väl som möjligt; och du vill se så bra ut som möjligt och ge det bästa du har att ge. Aldrig kommer du att nöja dig med mindre aldrig kommer du att göra någonting halvhjärtat.

Det är nödvändigt att du ibland tar dig tid att undersöka vad du behöver ändra hos dig själv och sedan måste du också vara villig att ändra på dig. Ifall du har brister som du inte är medveten om lyssna då villigt på den som försöker hjälpa dig att upptäcka dem och bli inte förnärad för det som görs i kärlek brukar leda till något gott.

Lär dig att ändra dig, att ändra dig snabbt utan att något håller dig tillbaka. Du ska veta att med varje sådan förändring tar du ett steg framåt på vägen.

Ur "Footprints on the Path" av Eileen Caddy Övers. Maria Adkinson. Ill. Charles Adkinson Reprinted by permission of the Findhorn Foundation

VORE JAG EN GUD . . .

Vore jag en gud eller en profet eller åtminstone en myndig ärkeängel med något att säga till om, när det bestäms vilka som får uppstå till ett evigt liv, då skulle jag inta en synnerligen restriktiv attityd. Jag skulle finna för gott att rekommendera blott ett fåtal själar till evig salighet tillsammans med Gud och oss. (Även Jesus menade att hårda bud gällde.)

Vid den avgörande sorteringen av själarna skulle jag förorda största återhållsamhet från den himmelska maktens sida. Ty det tjänar ju inget till att låta en massa egoister knalla omkring på de himmelska ängderna och förpesta luften. Nej, bara dom som verkligen gjort en fin insats skulle få sitt eviga liv, nämligen såna som Kagawa, abbé Pierre, Danilo Dolci, Albert Schweitzer, moder Theresa, Agnes Persson, Matilda Larsson samt en bra hög till. Men

även så utmärkt folk kunde det bli jobbigt att ha i himmelen med alla deras fel och brister, såsom personlig fåfänga, högfärd, äregirighet, fanatism, lättja etc. Men de har i alla fall strävat för att andra skulle få det bättre.

Men däremot skulle en ordinär biskop och annat vanligt folk, som levt livets glada dagar, inte få träda in genom pärleportarna.

Jag skulle rekommendera Gud att hålla ett *litet*, trevligt himmelsk samhälle, befolkat av de allra bästa, lika många kvinnor som män, och någon avköning skulle inte få ske. Ingen man eller kvinna skulle bli ett änglaneutrum, ty könsskillnaderna är något vackert och en källa till glädje.

Beträffande de icke insläppta öde, så skulle jag vilja att de hölls i okunnighet om sitt slut. De skulle ledas till tron att det fanns ett him-

melrike för dem, med evig salighet, att deras själar icke kan förgås utan måste leva alltid. Men i verkligheten skulle de tyst få smälta in i ljuset, där all kraft samlas till nya skapelser.

Vore jag en gud, då skulle jag fortsätta att låta människor föröka sig över jorden, spara ett fåtal människorformer men kasta allt skräpet i en evig eld, där det stöps i nya former av vilka ett litet antal får finnas kvar.

*

Om jag får finnas och du får finnas, så kanske vi möts i de gyllene salarna hos Gud. I annat fall kan vi råkas på det där andra stället, där det kanske också finns trevligt folk och där vi smälts ner till sådant stoff av vilket en ny mänsklighet skall uppstå.

SM

SÖKAREN

Nr 3 1981 Årgång 18
Adress: Box 3063, 103 61 Stockholm 3
Postgiro: 70 60 47 -8
Bankgiro: 372 -8128
Telefon: 08/69 60 27

Red o ansv utg: Sven Magnusson

Sökaren är en oberoende tidskrift för livsåskådningsfrågor, där skilda meningar kan föras fram.

För varor och tjänster som utbjuds i annonser i denna tidskrift svarar endast annonsörerna själva.

Tryckt hos Smålandspostens Boktr. AB, Växjö 1981

ISSN 0038 -0504

PRENUMERATIONSPRISER

Helår (10 nr) 76: -
Halvår 40: -

Annonsspriser (moms tillkommer):
Helsida 1.000: -, halvsida 600: -, småannonser 20: - per spalt-cm men minst 60: -.

INNEHÅLL:

Roland von Malmberg, en originell idealist 2

Göran Brusewitz:
Paradigmbegreppet 6

Bertil Falk:
Tiden är Gud 9

Bertil Falk:
Ateism i Amerika 10

Bertil Falk:
Närkontakt med UFO-folk 12

Karl Christiansen:
Ett budskap från Malacka 14

Åsa Freij:
Astrologi - ett sätt att leva 18

Psychic News 19

Åsa Freij:
Alternativ. Öppet hus 24

Temadag i Storkyrkan: Livet efter detta 26